

فصل ۲۲ طراحی شیء گرا (OOD)

مفاهیم کلیدی (مرتب بر حروف الفبا)

اجزاء طراحی ، الگوهای طراحی ، برنامه سازی OO ، شیوه های OOD ، طراحی تفصیلی ، طراحی زیرسیستم ها ، طراحی سیستم ، طراحی شیء گرا ، عملیات ها ، لایه ها ، معیارهای طراحی ، هرم OOD ، UML

KEY CONCEPTS

component-level design , design components , design criteria , design patterns , layers , object design , OOD method , OOD pyramid , OO programming , operations , subsystem design , system design , UML

نگاه اجمالی

طراحی شیء گرا چیست؟ طراحی نرم افزار شیء گرا مستلزم تعریف یک معماری نرم افزاری چند لایه، تعیین مشخصات سیستم های فرعی که عملیات لازم را انجام داده و پشتیبانی زیربنایی را فراهم می آورند، توصیفی از اشیاء (کلاس ها) که بلوک های سازنده سیستم هستند و توصیفی از مکانیزم های ارتباطی است که به اطلاعات امکان جریان یافتن بین لایه ها، سیستم های فرعی و اشیاء را می دهند. طراحی شیء گرا به تمام این چیزها اطلاق می شود.

چه گامی عهده دار این امر می باشد؟ OOD توسط مهندس نرم افزار صورت می گیرد.

چرا طراحی شیء گرا از اهمیت برخوردار است؟ سیستم شیء گرا بر پایه تعاریفی از کلاس ترسیم می شود که از مدل تحلیلی مشتق شده اند، بعضی از این تعاریف از نسخه اولیه تهیه شده اما بسیاری دیگر ممکن است در صورتی که الگوهای طراحی مناسبی وجود داشته باشند، مجدداً به کار گرفته شوند. OOD طرح اولیه کار طراحی را مهیا می سازد که مهندس نرم افزار را قادر می کند معماری OO یا شیء گرا را به صورتی تعریف کند که کاربرد مجدد را به حداقل برساند بدین وسیله سرعت توسعه و کیفیت محصول نهایی را بهبود می بخشد.

مراحل کار کدام هاست؟ OOD به دو فعالیت عمده تقسیم می شود: طراحی سیستم و طراحی شیء. طراحی سیستم معماری محصول را تعریف می کند یعنی یک سری لایه هایی را مشخص می سازد که کار رسیدن به کارکردهای سیستمی به خصوص را صورت داده و کلاس هایی را شناسایی می کند که درون

سیستم های فرعی قرار دارند و در هر لایه هستند. علاوه بر این طراح سیستم مشخصه سه جزء را مدنظر دارد یعنی: رابط کاربر، کارکردهای مدیریت داده ها و تسهیلات مدیریت وظیفه. طراحی شیء روی جزئیات داخلی هر کلاس به طور مستقل تمرکز می کند، هم چنین بر روی تعریف صفات خاصه، عملیات و جزئیات پیام.

محصول کار چیست؟ مدل طراحی شیءگرا در برگرفته معماری نرم افزار، توصیف رابط کاربر، اجزای مدیریت داده، تسهیلات مدیریت وظیفه و توصیف دقیق هر کلاس ای که در سیستم استفاده می شود، می باشد.

چگونه از درست انجام گرفتن کار مطمئن شوم؟ در هر مرحله، عناصر مدل طراحی شیءگرا از نظر وضوح، درستی، تکمیل بودن و تنوع گازی با نیازمندیهای مشتری مورد بازبینی قرار می گیرند.

طراحی شیءگرا یا OOD مدل تحلیلی ایجاد شده را با استفاده از تحلیل شیءگرا به یک مدل طراحی تبدیل می کند که به عنوان طرح اولیه ساخت نرم افزار استفاده می شود. با این حال، کار طراح نرم افزار می تواند دلبهره آور باشد. گامها و همکاری آنها تصویر منطقی و دقیقی از طراحی شیءگرا هنگامی ارائه می دهند که بیان می دارند: [GAM95]

طراحی نرم افزار شیءگرا سخت است و طراحی نرم افزار شیءگرای که قابل استفاده مجدد باشد از آن هم سخت تر است. باید اشیای مناسب را پیدا کنید، آنها را در کلاس هایی در گزینش درست قرار داده، رابط های کلاس را تعریف کرده و سلسله مراتب را انتقال دهید و ارتباطات اصلی میان آنها را به وجود آورید. طرح شما باید مختص مسئله مورد بررسی بوده اما آن قدر کلی نیز باشد که مشکلات و نیازمندیهای آتی را نیز مدنظر داشته باشد. شما می خواهید از طراحی مجدد خودداری کرده.

یا حداقل آن را به کمترین میزان برسانید. طراحان مجرب شیءگرا به شما می گویند که طراحی قابل استفاده مجدد و انعطاف پذیر اگر غیرممکن نباشد اما انجام آن در اولین بار بسیار سخت است. قبل از این که طراحی تمام شود، معمولاً آنها سعی می کنند آن را چند بار مجدداً استفاده کنند و هر بار آن را تغییر می دهند.

برخلاف روش های قراردادی طراحی نرم افزار، OOD منجر به طراحی ای می شود که به سطوح مختلفی در پیمانه سازی منجر می شود. اجزای اصلی سیستم در سیستم فرعی، پیمانه سطح سیستم، سازمان دهی می شوند. اطلاعات و عملیاتی که این اطلاعات را تغییر می دهند در اشیای قرار گرفته اند یعنی فرم پیمانه ای که بلوک سیستم شیءگرا را می سازد. علاوه بر این OOD باید سازمان دهی اطلاعات مشخص روش ها و جزئیات روال هر یک از عملیات را توصیف کند. این موارد نمایانگر قطعات الگوریتمی و اطلاعاتی از سیستم شیءگرا بوده و به پیمانه سازی کلی کمک می کنند. موجودیت منحصر به فرد طراحی شیءگرا در توانایی آن برای ایجاد چهار مفهوم مهم طراحی نرم افزار نهفته است: تجرید، پنهان سازی

اطلاعات، استقلال عملکردی و پیمانه سازی (فصل ۱۲)، تمام روش‌های طراحی مورد استفاده برای نرم‌افزار سعی دارند این مشخصه‌های بنیادی را نشان دهند اما تنها طراحی شیء گرا مکانیزمی مهیا می‌کند که طراح را قادر می‌سازد بدون پیچیدگی یا تسلیم شدن به هر چهار مورد دست یابد.

طراحی شیء گرا، برنامه نویسی شیء گرا و آزمون شیء گرا فعالیت‌های سازنده‌ای برای سیستم شیء گرا می‌باشند. در این فصل اولین مرحله در انجام این کار را بررسی می‌کنیم.

۲۲-۱ طراحی سیستم‌های شیء گرا

در فصل ۱۲ مفهوم هرم طراحی را برای نرم‌افزار قراردادی معرفی کردیم. چهار لایه طراحی یعنی داده، ساختار معماری، رابط و جزء/سطح، هر کدام تعریف و مورد بحث قرار گرفتند. در مورد سیستم‌های شیء گرا نیز می‌توانیم هرم طراحی را تعریف کنیم اما لایه‌ها کمی متفاوتند. با توجه به شکل ۲۲-۱، چهار لایه هرم طراحی شیء گرا عبارتند از:

لایه سیستم فرعی حاوی نمایش هر سیستم فرعی است که نرم‌افزار را قادر می‌سازد به نیازمندی‌های معین شده از طرف مشتری دست یافته و زیربنای قنی را که از نیازمندی مشتری پشتیبانی می‌کند، اجرا سازد.

لایه شیء و کلاس حاوی سلسله مراتب کلاس است که سیستم را قادر می‌سازد با استفاده از تعمیم‌دهی‌ها و تخصیص‌های روز افزون با مشخصه‌های بیشتری، ایجاد شود. این لایه شامل نمایش هر شیء نیز هست.

لایه پیام حاوی جزئیات طراحی است که هر شیء را قادر به برقراری ارتباط با همکارانش می‌سازد. این لایه رابط‌های داخلی و خارجی سیستم را نیز به وجود می‌آورد.

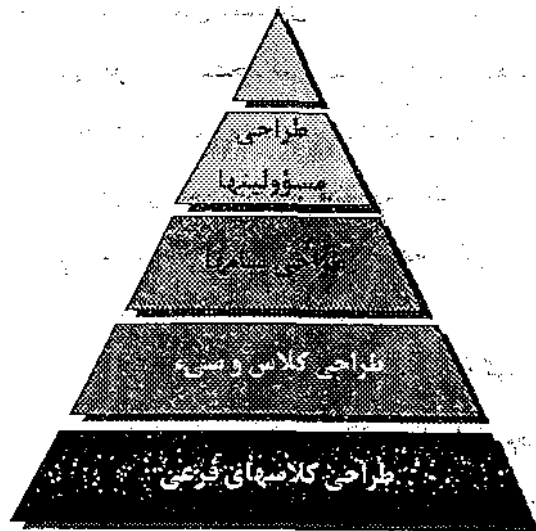
لایه مسئولیت‌ها و وظایف حاوی ساختار اطلاعاتی و طراحی الگوریتم برای همه روش‌ها و عملیات مربوط به هر شیء است.

هرم طراحی منحصراً روی طراحی محصول یا سیستم خاصی متمرکز است. باید توجه داشت که لایه دیگری نیز در طراحی وجود دارد و این لایه اساس و پایه هرم را تشکیل می‌دهد. لایه زیرین، روی طراحی اشیای میدان^۱ (الگوهای طراحی)^۲ متمرکز می‌شود. اشیای میدان نقش اصلی را در کارهای واسط میان انسان - کامپیوتر، مدیریت وظایف و داده‌ها ایفا می‌کنند. اشیای میدان را می‌توان برای Flesh out طراحی از خود برنامه کاربردی به کار گرفت.

نقل قول:

در طراحی ما به سیستم شکل می‌دهیم و فرم آن را پیدا می‌کنیم ... ابواب را گویسن، گردیدی بوج و چیز را میباف

1. Gamma, E.
2. domain objects
3. design patterns

شکل ۱-۲۲ هرم طراحی شیء گرا

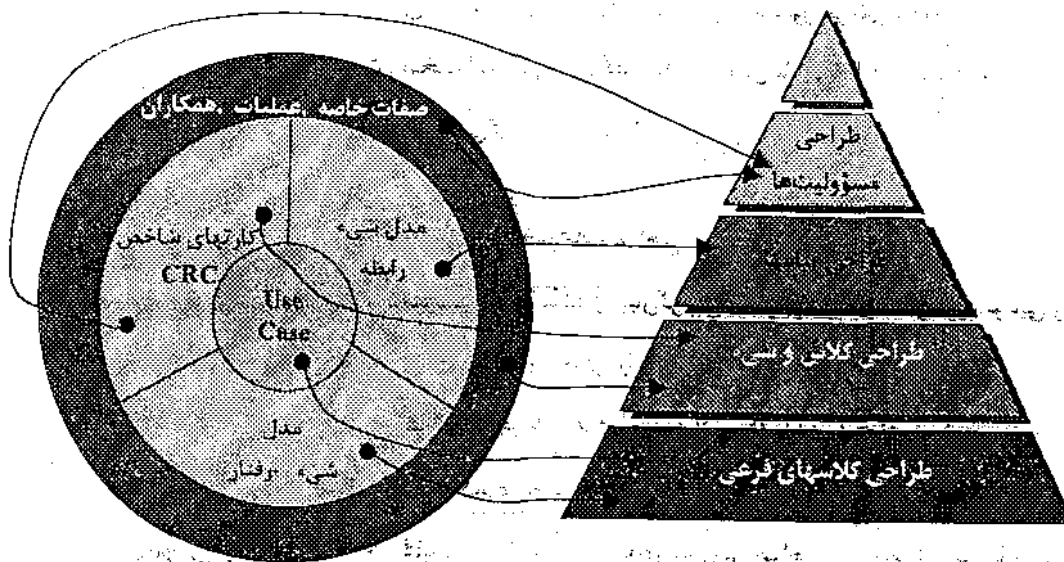
۱-۲۲ رهیافت های متعارف در برابر رهیافت های شیء گرا

رهیافت های قراردادی یا متعارف در مورد طراحی نرم افزار علائمی خاص و مجموعه ای از روش های تجربی را برای نگاشت مدل تحلیلی به مدل طراحی به کار می گیرند. با یادآوری شکل ۱-۱۳ هر عنصر مدل تحلیل متعارف در یک یا چند لایه از مدل طراحی نگاشت شود. هم چون طراحی قراردادی نرم افزار، طراحی شیء گرا، طراحی داده ها را وقتی به کار می گیرد که صفات خاصه ارائه شود، طراحی رابط را هنگامی انجام می دهد که وقتی که مدل پیام بر توسعه یابد و طراحی سطح جزء (رویه ای) وقتی صورت می گیرد که طراحی عملیات فرا می رسد. نکته مهم قابل توجه این است که معماری طراحی شیء گرا بیشتر با همکاری میان اشیاء در ارتباط است تا با جریان کنترل بین اجزای سیستم.

با این که شباهت بین مدل های طراحی قراردادی و طراحی شیء گرا وجود دارد، اما ما نام گذاری مجدد لایه های هرم طراحی را انجام داده ایم تا به طور دقیق تر ماهیت طراحی شیء گرا را منعکس سازیم. شکل ۲-۲۲ ارتباط بین مدل تحلیل شیء گرا و مدل طراحی را که از آن مشتق شده، تشریح می کند.^۱

۳. توجه به این نکته مهم است که اشتقاق همواره صحیح و آسان نخواهد بود. برای توضیحات بیشتر به

[DAV95] مراجعه کنید.

شکل ۲۲-۲ ترجمان یک مدل تحلیل شیء گرا (OOA) به یک مدل طراحی شیء گرا (OOD)

طراحی سیستم فرعی با در نظر گرفتن نیازمندیهای کلی مشتری (که با موارد کاربرد ارائه می‌شوند) و رویدادها و حالاتی که به صورت بیرونی قابل رؤیتند (مدل رفتار شیء) ارائه می‌شود. طراحی کلاس و شیء از روی توصیف صفات خاصه، عملیات و همکاری‌های موجود در مدل CRC، کشیده می‌شود. طراحی پیام به وسیله مدل ارتباط شیء و طراحی مسئولیت‌ها با استفاده از صفات خاصه، عملیات و همکاری‌های توصیف شده در مدل CRC بدست می‌آیند.

فیچمن و کمرر، ده جزء مدل‌سازی طراحی را ارائه می‌دهند که ممکن است برای مقایسه روش‌های

متعدد طراحی قراردادی و شیء گرا استفاده شوند: [FIC92]^۱

۱- بازنمایی سلسله مراتب پیمانه‌ها

۲- مشخصه‌های تعاریف داده‌ای

۳- مشخصه‌های منطق رویه

۴- نشانه توالی پردازش آخر به آخر

۵- بازنمایی حالات و انتقالات شیء

۶- تعریف کلاس‌ها و سلسله مراتب

۷- تخصیص عملیات به کلاس‌ها

۸- تعریف تفصیلی عملیات

۹- مشخصه‌های اتصالات پیامی

۱۰- شناسایی خدمات تحصاری

کدام معیارها می
توانند برای مقایسه
شیوه‌های طراحی
متعارف و شیء گرا به
کار رود؟

از آنجا که روش های طراحی شیءگرا و متداول فراوانی وجود دارند، انجام یک مقایسه عمومی بین دو روش سخت است. می توان گفت که ابعاد مدل سازی ۵ تا ۱۰ با استفاده از طراحی ساخت یافته یا مشتقات آن، پشتیبانی نمی گردند. (فصل ۱۴)

۲۲-۱-۲ موضوعات طراحی

برتراند مییر [MEY90]^۱ بیان گر پنج معیار برای تفاوت در مورد توانایی روش طراحی در دستیابی به پیمانه سازی بوده و این موارد را به طراحی شیءگرا مرتبط می سازد:

- قابلیت تجزیه پذیری^۲ - تسهیلاتی که با آن به طراح کمک می شود که یک مسئله بزرگ را به مسئله های کوچکتری تقسیم کند تا راحت تر بتوان آن را حل نمود.
- قابلیت ترکیب^۳ - درجه ای که روش طراحی ما را مطمئن می سازد که اجزای مسئله (پیمانه ها) وقتی که طراحی و ساخته شدند، می توانند مجدداً مورد استفاده قرار گرفته تا سیستم های دیگری را ایجاد کنند.
- قابلیت درک^۴ - سهولتی که با آن جزء و اجزای برنامه را می توان بدون رجوع به اطلاعات اضافی یا پیمانه دیگری شناخت.
- توالی و استمرار^۵ - توانایی انجام تغییرات کوچکی در برنامه و اجازه بروز این تغییرات همراه با تغییراتی در یک یا چند پیمانه محدود.
- حفاظت^۶ - یک خصوصیت معماری که اشاعه اثرات جانبی را در صورت وقوع خطایی در یک پیمانه فرضی، کاهش می دهد.

از روی این معیارها، مییر [MEY90] بیان می دارد که پنج اصل اولیه طراحی را می توان در مورد معماری پیمانه ای بدست آورد: (۱) واحدهای پیمانه ای زبانی، (۲) چند رابط، (۳) رابط های کوچک، (۴) رابط های مشخص و صریح (پیوستگی ضعیف)، (۵) پنهان سازی اطلاعات. پیمانه ها، واحدهای پیمانه ای زبانی^۷ هستند که با واحدهای نحوی در زبان مورد استفاده، مرتبطند. یعنی زبان برنامه نویسی مورد استفاده باید بتواند پیمانه سازی را که مستقیماً تعریف شده، پشتیبانی کند. مثلاً اگر طراح یک روال فرعی ایجاد کند هیچ کدام از زبان های برنامه نویسی قدیمی تر (مثل فورترن، C، پاسکال) نمی توانند آن را به عنوان یک

ارجاع به وب
برای پاسخ به این سوال
که "چه چیز منجر به
یک طراحی خوب شیء
گرا می شود؟"

توضیحاتی در آدرس زیر
وجود دارد:

www.kinetica.com/oootips/ood_principles.html

کدام اصول اولیه در
طراحی معماری های
پیمانه ای (ماجولار)
راهنمای ما می باشند؟

- 1 Meyer,B.
- 2.Decomposability
- 3.composability
- 4.undrestandability
- 5.Continuity
- 6.protection
- 7.linguistic modular

واحد نحوی اجرا کنند. اما اگر بسته (package) ای که دارای ساختار و رویه‌های اطلاعاتی است و آنها را به‌عنوان یک واحد تعریف شده می‌شناسد، زبانی مثل Ada (یا زبان شیءگرای دیگری) لازم است تا مستقیماً نمایانگر این نوع جزء در نحو زبانی باشد.

به‌منظور دستیابی به پیوستگی کم (یک مفهوم طراحی که در فصل ۱۳ معرفی شده)، تعداد رابط‌های بین پیمانه‌ها و میزان اطلاعاتی که در طول رابط حرکت می‌کند را باید به حداقل رساند. هرگاه اجزاء با هم ارتباط برقرار می‌کنند، باید این رابطه شکلی مشخص و مستقیم انجام دهند. مثلاً، اگر جزء X و Y از طریق ناحیه کلی داده‌ها با هم ارتباط برقرار کنند (آنچه که ما در فصل ۱۳ پیوستگی مشترک^۱ نامیدیم)، اصل رابط‌های صریح را نقض می‌کنند، زیرا ارتباط بین اجزاء برای ناظران خارجی قابل رؤیت نیست. وقتی به اصل پنهان‌سازی اطلاعات دست می‌یابیم که همه اطلاعات در مورد یک جزء از دسترسی خارجی مخفی مانده باشند، مگر این که اطلاعات به‌طور خاص به‌عنوان «اطلاعات عمومی»^۲ تعریف شده باشند.

معیارها و اصول طراحی ارائه شده در این بخش را می‌توان در هر روش طراحی به‌کار گرفت (مثلاً می‌توانیم آن را در طراحی ساختنیافته به‌کار گیریم). همان‌گونه که خواهیم دید، روش طراحی شیءگرا کارآمدتر از دیگر روش‌ها به هر یک از معیارها دست یافته و منجر به معماری‌های پیمانه‌ای می‌شوند که به ما امکان می‌دهد به‌صورت مؤثرتر هر یک از معیارهای پیمانه‌سازی را بدست بیاوریم.

۲۲-۱-۳ چشم انداز طراحی شیءگرا

همان‌گونه که در فصل ۲۱ توجه کردیم، طیف وسیعی از روش‌های طراحی و تحلیل شیءگرا در طول دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ پیشنهاد و مورد استفاده قرار گرفتند. این روش‌ها اساس شیوه طراحی شیءگرای مدرن، روش اکتشافی طراحی و مدل‌های مدرن را پایه‌گذاری کردند. جمع‌بندی خلاصه‌ای از مهم‌ترین روش‌های اولیه طراحی شیءگرا در ادامه آمده است:

روش بوچ. همان‌گونه که در فصل ۲۱ اشاره کردیم، روش بوچ [BOO94]^۳ در برگرنده فرآیند کوچک و بزرگ توسعه است (Macro & Micro). بافت طراحی، توسعه و رشد ماکرو (بزرگ) در برگرنده فعالیت برنامه‌ریزی معماری است که اشیای مشابه را در قسمت‌های معماری جداگانه قرار می‌دهد، اشیای مختلف را به‌وسیله سطح انتزاع و تجرید در لایه‌ها قرار می‌دهد، سناریوهای مربوطه را شناسایی می‌کند، نمونه اولیه طراحی را ایجاد کرده و با به‌کارگیری سناریو اولیه، طراحی نمونه اولیه را ارزیابی می‌کند. توسعه میکرو مجموعه قوانینی را تعریف می‌کند که بر استفاده عملیات و صفات خاص و میدان سیاست‌های ویژه در مورد مدیریت حافظه، درست کردن خطاها و دیگر کارکردهای زیربنایی نظارت کرده،

تقل قول

دلیلی وجود ندارد که انتقال از نیازمندی‌ها به طراحی در مهندسی نرم افزار، ساده تر از دیگر دیسپلین‌های مهندسی باشد. طراحی مشکل است. آلن دیویس

1. common coupling

2. public information

3. Booch, G.

سناریوهایی ارائه می‌دهد که معنی قوانین و سیاست‌گذاری‌ها را توصیف نموده، نمونه اولیه کارکرد برای هر یک از این سیاست‌ها ایجاد می‌کند، ابزار لازم را مهیا نموده و نمونه اولیه را پالایش می‌کند و نهایتاً هر سیاست وضع شده را بازبینی می‌نماید، به‌طوری‌که نگرش معماری آن را منتشر می‌سازد.

روش رامباوف. تکنیک مدل‌سازی شیء (OMT) شامل [RUM91]^۱ فعالیت طراحی است که اجرای طراحی را در دو سطح جداگانه تجزیدی ترویج می‌دهد. طراحی سیستم^۲ روی طرح‌بندی اجزایی متمرکز می‌شود که برای ساخت سیستم یا محصول کامل ضروری‌اند. مدل تحلیلی به‌صورت سیستم‌های فرعی تقسیم‌بندی می‌شود که سپس به پردازنده‌ها و وظایف تخصیص می‌یابد. یک راهبرد برای پیاده‌سازی مدیریت داده تعریف شده و منابع کلی و مکانیزم‌های کنترلی لازم برای دسترسی به آنها نیز تعریف شده‌اند. طراحی شیء^۳ بر طرح‌بندی دقیق هر شیء تأکید دارد. عملیات از روی مدل تحلیل انتخاب شده و الگوریتم‌ها برای هر عملیات تعریف می‌شوند. ساختارهای اطلاعاتی که برای روش‌ها و الگوریتم‌ها مناسبند، ارائه می‌گردند. کلاس‌ها و صفات خاصه آنها به شیوه‌ای طراحی می‌شوند که دسترسی به اطلاعات را به‌صورت بهینه درآورده و کارایی محاسباتی را بهبود می‌بخشد. مدل پیام‌بر برای اجرای روابط شیء ایجاد می‌شود.

روش یاکوبسن. فعالیت طراحی در مهندسی نرم افزار شیءگرا نسخه ساده شده‌ای از روش اختصاصی شیءگرا^۴ است که آن هم توسط یاکوبسن [JAK92]^۵ ارائه شده است. مدل طراحی بر قابلیت پی‌گیری در مدل تحلیل مهندسی نرم‌افزاری شیءگرا تأکید دارد. ابتدا، مدل تحلیلی ایده‌آل گرفته می‌شود تا با محیط جهان واقعی سازگاری یابد. سپس اشیای طراحی اولیه به نام بلوک‌ها^۶ ایجاد شده و بر اساس بلوک‌های رابط، بلوک موجودیت و بلوک‌های کنترلی طبقه‌بندی می‌شوند. ارتباط بین بلوک‌ها در طول اجرا تعریف شده و بلوک‌ها به‌صورت سیستم‌های فرعی سازمان‌دهی می‌شوند.

روش گند و یوردون. روش گند و یوردون برای طراحی شیءگرا [COA91] با بررسی این امر که چگونه "طراحان مؤثر شیءگرا" کار طراحی خود را انجام می‌دهند، توسعه یافت. رهافت طراحی نه تنها برنامه کاربردی بلکه زیربنای برنامه را نیز مخاطب ساخته و روی بازنمایی چهار جزء اصلی سیستم متمرکز می‌شود: جزء میدان مسئله، جزء رابطه متقابل انسانی، جزء مدیریت وظیفه و جزء مدیریت اطلاعات.

1. Object Modeling Techniques

2. Rumbaugh, J.

3. system design

4. object design

5. objectory method

6. Jacobson, J.

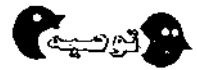
7. Block

روش ورفز - براک. ورفز - براک توالی وظایف فنی را تعریف می‌نماید که در آن تحلیل بدون وقفه به طراحی منجر می‌شود. پروتکل‌های^۱ هر کلاس با پالایش قراردادهای میان اشیا منعقد می‌شوند. هر عملیات (مسئولیت) و پورتکل (طراحی رابط) در سطح دقیقی طراحی می‌شود که کار پیاده‌سازی را هدایت می‌کند. مشخصات هر کلاس (تعریف مسئولیتهای خصوصی و جزئیات عملیات) و هر سیستم فرعی (شناسایی همه کلاس‌های بستمندی شده و ارتباط متقابل بین سیستم‌های فرعی) ارائه می‌شود. گرچه مراحل فرایند و واژه‌شناسی برای هر یک از روش‌های طراحی شیء گرا متفاوتند، اما فرآیندهای کلی طراحی شیء گرا به‌طور منطقی یکنواختند. برای انجام طراحی شیء گرا، مهندس نرم‌افزار باید مراحل کلی زیر را انجام دهد:

- ۱- هر سیستم فرعی را توصیف نموده و آن را به پردازنده‌ها و وظایف اختصاص دهید.
 - ۲- برای پیاده‌سازی مدیریت داده‌ها، پشتیبانی رابط و مدیریت وظیفه، یک راهبرد طراحی انتخاب کنید.
 - ۳- مکتبیزم کنترلی مناسب را برای سیستم بیابید و طراحی کنید.
 - ۴- با ایجاد یک بازنمایی رویه‌ای برای هر عملیات و ساختار داده‌ای در مورد صفات خاصه کلاسها، طراحی شیء را انجام دهید.
 - ۵- با استفاده از همکاری بین اشیا و ارتباط اشیا، طراحی پیام را انجام دهید.
 - ۶- مدل پیام‌بر را ایجاد کنید.
 - ۷- مدل طراحی را بازبینی نموده و تا وقتی که لازم است تکرار کنید.
- نکته مهم قابل توجه این است که مراحل طراحی مورد بحث در این بخش تکراری هستند. یعنی، ممکن است به‌صورت افزایش همراه با فعالیت‌های اضافی تحلیل شیء گرا انجام گیرند، تا وقتی که طراحی کامل ایجاد شود.

۲۲-۱-۴ یک رهیافت یکنواخت برای طراحی شیء گرا

در فصل ۲۱ دیدیم که گرادی بوج، جیمز رامباف و ایوار یاکوبسن بهترین مشخصه‌های روش‌های طراحی و تحلیل شیء گرای خود را به‌صورت یک روش متحدالشکل^۲ درآورده‌اند. نتیجه آن که، زبان مدل‌سازی متحدالشکل یا UML است به‌طور گسترده‌ای در صنعت استفاده شده است.^۳

هرچند شیوه ورفز پروک به قدرتمندی UML نباشد، ظرافتی دارد، که آنرا جایگزین جالبی برای رهیافت OOD می‌سازد.

یک مجموعه از گامهای عمومی که طی فرایند طراحی شیء گرا (OOD) بکار می‌روند، مستقل از شیوه طراحی انتخاب شده می‌باشند.

ارجاع به وب یک آموزش کامل به همراه لیستی از منابع UML شامل ابزارها، مقالات و مثالها در آدرس زیر وجود دارند:
www.mininet/cetus/oo_uml.htm

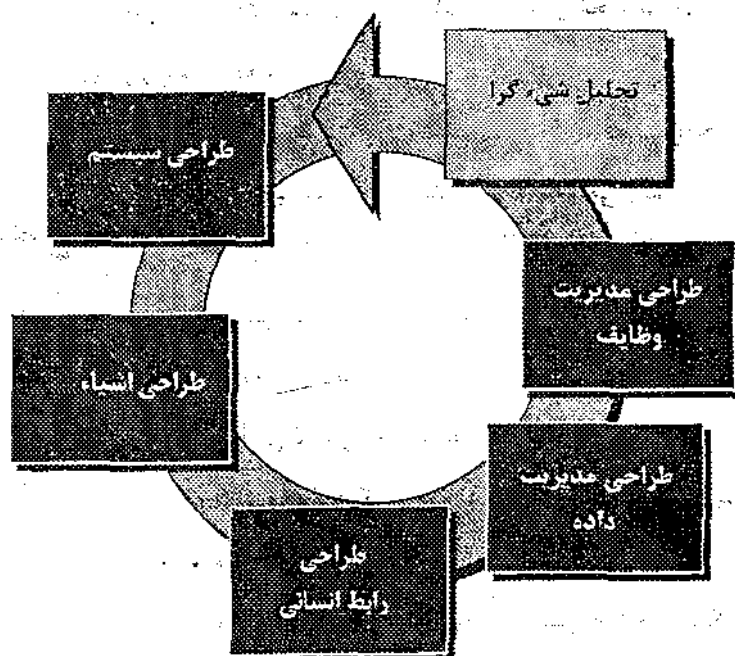
1. Protocols

یک پروتکل، توصیفی رسمی است از پیلهایی که یک کلاس در پاسخ ارسال می‌دارد.

2. Bennett, S.

۳. بوج، رامباف، و یاکوبسن (ژاکوبسن) مجموعه سه کتاب توصیفی درخصوص UML تالیف نموده‌اند. خوانندگان مشتاق می‌توانند به [BOO99]، [RUM99] و [JAC99] مراجعه نمایند.

در طول مدل سازی تحلیل (فصل ۲۱) دیدگاه مدل کاربر و ساختاری ارائه می شوند. این دو دیدگاه، بیشترین در مورد سناریوهای کاربرد برای سیستم ارائه نموده (راهنمایی در مورد مدل سازی رفتاری مهیا می نماید) و اساس مدل پیاده سازی و مدل محیطی را با شناسایی و توصیف عناصر استاتیک ساختاری سیستم، ایجاد می کند.

شکل ۲۲-۳ روند فرآیند برای طراحی شیء گرا (OOD)

UML^۱ به صورت دو فعالیت عمده طراحی سازمان می یابد: طراحی سیستم و طراحی شیء. هدف

اولیه طراحی سیستم UML عبارتست از بازنمایی معماری نرم افزار. بنت و همکارانش این موضوع را به

شکل زیر مورد بحث قرار داده اند: [BEN99]^۲

از نظر توسعه و پیشرفت شیء گرا، معماری مفهومی مربوط به ساختار مدل کلاس ایستا و ارتباطات

بین اجزای مدل است. معماری پیمانه شیوه ای را توصیف می کند که سیستم را به دو زیر مجموعه یا چند

پیمانه تقسیم نموده و چگونگی برقرار ارتباط آنها را به وسیله ورود و خروج اطلاعات تشریح می کند. معماری

برنامه تعریف می کند که چگونه کد برنامه به صورت فایل ها و دایرکتوری ها سازمان دهی شده و به صورت

کتابخانه کلاس بندی می شود. معماری اجرایی روی جنبه های دینامیک و پویای سیستم و ارتباط بین اجزا

با اجرای فعالیت ها و عملیات متمرکز می شود.

1.UML system design

2.Bennett,S.

تعریف سیستم فرعی که توسط بنت ارائه شده، در طول طراحی سیستم به وسیله UML، مسئله اصلی خواهد بود. طراحی شیء به صورت UML^۱ روی توصیف اشیاء و تعامل متقابل آنها با یکدیگر متمرکز می شود. مشخصه های دقیق ساختارهای داده، صفات خاصه و طراحی رویه های همه عملیات در طول طراحی شیء، ایجاد می شوند. قابلیت رؤیت^۲ روش همه کلاس ها تعریف شده و رابط بین اشیاء بسط یافته اند تا جزئیات یک مدل پیام گیر کامل را تعریف کنند.

طراحی سیستم و شیء در UML توسعه یافته تا طراحی رابط کاربر، مدیریت داده ها با سیستم ساخته شده و مدیریت کار را برای سیستم های فرعی که مشخص شده اند، بررسی کند. طراحی رابط کاربر در UML دارای همان اصول و مفاهیم مورد بحث در فصل ۱۵ است. دیدگاه مدل کاربر باعث جریان یافتن فرآیند طراحی رابط کاربر شده که سناریویی ارائه می نماید که به صورت مکرر بسط می یابد تا مجموعه ای از کلاس های رابط را تشکیل دهند.^۳ طراحی مدیریت داده ها مجموعه ای از کلاس ها و همکاری ها ایجاد می کند که به سیستم امکان می دهد داده های متداول را (مثل فایل ها و بانک های اطلاعاتی) سازمان دهی کند. طراحی مدیریت وظیفه زیربنایی را به وجود می آورد که سیستم فرعی را در کارها سازمان دهی نموده و سپس وظایف را به طور همزمان مدیریت می کند. جریان فرآیند از تحلیل تا طراحی در شکل ۲۲-۳ آمده است.^۴

در سراسر فرآیند طراحی UML، دیدگاه های مدل کاربر و مدل ساختاری در بازنمایی طراحی ارائه شده فوق، بسط می یابند. این فعالیت توسعه در بخش های بعدی مورد بحث قرار گرفته است.

۲-۲۲ فرآیند طراحی سیستم

طراحی سیستم جزئیات معماری لازم برای ایجاد یک سیستم یا محصول را نشان می دهد. این فرآیند

دربرگیرنده فعالیت های زیر است:

- مدل تحلیلی را به سیستم های فرعی تقسیم می کند.
- همروندی را که به وسیله مسئله به وجود آمده اند، مشخص سازد.
- سیستم های فرعی را به پردازنده ها و وظایف اختصاص دهد.
- یک طراحی برای رابط کاربر ایجاد کند.

۱. Unified Modeling Language

۲. قابلیت رؤیت، معلوم می دارد که یک صفت خاصه عمومی است (دسترسی آزاد تمام موارد و مصادیق کلاس) یا خصوصی (قابل استفاده فقط برای یک کلاس مشخص) یا محافظت شده (صفت خاصه می تواند برای یک کلاس و زیرکلاسهای آن مورد استفاده واقع شود).

۳. به خاطر آورد که تحلیل شء گرا یک فعالیت تکرارپذیر است. محتمل است که مدل تحلیلی، حاصل بازیابی کار طراحی باشد.

۴. در یک معماری بسته، پیامها از یک لایه تنها به لایه مجاور پایینی ارسال خواهند شد. در یک معماری باز، پیامها به هر لایه پایین تر می توانند ارسال شوند.

طراحی سیستم متمرکز بر معماری نرم افزار و تعریف زیرسیستم هاست. طراحی شیء اشیاء را در سطحی از جزئیات توصیف می کند که با یک زبان برنامه سازی قابل پیاده سازی باشند.

گامهای فرآیند طراحی سیستم کدام هاست؟

- یک راهبرد مقدماتی را برای پیاده‌سازی مدیریت داده‌ها انتخاب کند.
 - منابع جهانی و مکانیزم‌های کنترلی لازم برای دسترسی به آنها را مشخص سازد.
 - مکانیزم کنترلی مناسب را برای سیستم طراحی نماید از جمله مدیریت وظیفه.
 - در نظر بگیرد که چگونه شرایط مرزی باید اعمال شوند.
 - توازن‌ها را مدنظر داشته و بازیابی کنید.
- در بخش‌های بعدی، کارهای طراحی که مربوط به هر یک از این مراحل هستند به‌طور دقیق‌تر بررسی شده‌اند.

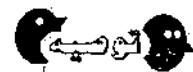
۱-۲-۲۲ تجزیه مدل تحلیل

یکی از اصول بنیادین تحلیل (فصل ۱۱) تقسیم‌بندی است. در طراحی سیستم شیء‌گرا مدل تحلیلی را برای این تقسیم می‌کنیم تا مجموعه‌های منسجم کلاس‌ها، رابطه‌ها و رفتار تعریف شوند. این عناصر طراحی به‌عنوان سیستم فرعی کلاس‌بندی می‌شوند.

به‌طور کلی تمام عناصر سیستم فرعی خواصی به‌طور مشترک را دارا می‌باشند. آنها همگی در رسیدن به کارکردی یکسان مشارکت دارند. در سخت‌افزار یکسانی از محصول قرار دارند یا کلاس یکسانی از منابع را مدیریت می‌کنند. [RUM91] سیستم‌های فرعی به‌وسیله وظایفشان مشخص می‌شوند یعنی یک سیستم فرعی را می‌توان توسط خدماتی که ارائه می‌دهد، مشخص نمود. خدمات اگر در بستر طراحی سیستم شیء‌گرا استفاده شوند مجموعه عملیاتی است که کارکرد ویژه‌ای را انجام می‌دهد. (مثل مدیریت فایل‌های وازه‌پرداز، تولید یک رندر سه بعدی^۲، تغییر سیگنال تصویری آنالوگ به یک تصویر دیجیتالی فشرده).

همان‌گونه که سیستم‌های فرعی تعریف می‌شوند (و طراحی می‌گردند)، باید با معیارهای طراحی زیر مطابقت داشته باشند:

- سیستم فرعی باید دارای یک رابط تعریف شده درست باشد که از طریق آن همه ارتباطات با بقیه قسمت‌های سیستم صورت گیرد.
- به غیر از کلاس‌های ارتباطی معدودی، بقیه کلاس‌های درون سیستم فرعی باید تنها با کلاس‌های درون سیستم فرعی همکاری کنند.
- تعداد سیستم‌های فرعی باید کم باشد.
- یک سیستم فرعی را باید به‌صورت داخلی تقسیم کرد تا به کاهش پیچیدگی کمک کند.

مفهوم پیوستگی و چسبندگی می‌تواند در سطح زیر سیستم‌ها به کار رود. بگوئید تا استقلال عملیاتی خوبی را در سطح زیرسیستم‌ها بوجود آورید.

کدام معیارها ما را در طراحی زیر سیستم‌ها راهنمایی می‌کنند؟

1.Rumbaugh,J.

2.Three - dimention rendering

وقتی دو سیستم فرعی با هم ارتباط برقرار می‌کنند، می‌توانند یک ارتباط خادم/مخدوم یا نظیر به نظیر [RUM91] برقرار کنند. در ارتباط خادم/مخدوم، هر یک از سیستم‌های فرعی یکی از نقش‌های اجرا شده توسط مخدوم یا خادم را به عهده می‌گیرد. این سرویس از جانب خادم به مخدوم یا مشتری، تنها در یک جهت جریان می‌یابد. در ارتباط نظیر به نظیر ممکن است این سرویس در هر دو جهت باشد.

وقتی سیستمی به سیستم‌های کوچک‌تری تقسیم شد، کار طراحی دیگری به نام لایه‌گذاری رخ می‌دهد. هر لایه [BUS96]^۱ سیستم شیء گرا شامل یک یا چند سیستم فرعی بوده و نمایانگر سطح تجریدی متفاوتی نسبت به عملکرد و کارایی لازم برای دستیابی به عملیات سیستم است. در اکثر موارد، سطوح تجریدی توسط درجه‌ای تعیین می‌شوند که تا آن مقدار پردازش مربوط به سیستم فرعی برای کاربر نهایی قابل رؤیت است.

مثلاً، یک معماری چهار لایه ممکن است شامل موارد زیر باشد: (۱) لایه بازنمایی (سیستم‌های فرعی مربوط به رابط کاربر) (۲) لایه برنامه کاربردی (سیستم‌های فرعی که پردازش مربوط به برنامه کاربردی را انجام می‌دهند). (۳) لایه قالب داده‌ها (سیستم‌های فرعی که داده‌ها را برای پردازش آماده می‌کنند) و (۴) لایه پایگاه داده‌ها (سیستم‌های فرعی مربوط به مدیریت داده‌ها). هر لایه به‌طور عمیق‌تر وارد سیستم می‌شود که نمایانگر افزایش پردازش خاص‌تری برای محیط است.

پوشمن [BUS96] و همکاری رهیافت طراحی زیر را برای لایه‌گذاری ارائه می‌دهند:

- ۱- معیار لایمندی را برقرار سازید. یعنی تصمیم‌گیری در مورد این که چگونه سیستم‌های فرعی در معماری و ساختار لایمندی شده، قرار گیرند.
- ۲- تعداد لایه‌ها را تعیین کنید. بیش از حد بودن آنها پیچیدگی دلیل ایجاد می‌کند و کم بودن بیش از حدشان نیز به استقلال کارکردی لطمه می‌زند.
- ۳- نام لایه‌ها را تعیین کنید و سیستم‌های فرعی را (با کلاس‌های موجود در آن) به یک لایه اختصاص دهید. مطمئن شوید که ارتباط بین سیستم‌های فرعی (کلاس‌ها) روی یک لایه و دیگر سیستم‌های فرعی روی لایه دیگر، از یک فلسفه طراحی برای معماری، برخوردارند.
- ۴- رابط‌هایی را برای هر لایه طراحی کنید.
- ۵- سیستم‌های فرعی را پالایش کنید تا ساختار کلاس را برای هر لایه به‌وجود آورید.
- ۶- مدل پیامبر را برای ارتباط بین لایه‌ها تعریف کنید.
- ۷- طراحی لایه را بازبینی کنید تا مطمئن شوید که ارتباط بین لایه‌ها به حداقل رسیده است. (یک پروتکل خادم/مخدوم می‌تواند در دستیابی به این امر یاریگر باشد)
- ۸- کار پالایش را برای طراحی لایمندی شده تکرار کنید.

چگونه می‌توانم یک پالایش لایه ای را ایجاد نمایم؟

۲-۲-۲۲ همروندی و تخصیص زیرسیستم

جنبه پویایی مدل رفتار شیء نشانه همروندی میان کلاس هاست (یا سیستم های فرعی). اگر کلاس ها (یا سیستم های فرعی) هم زمان فعال نباشند، لازم به پردازش هم زمان نیست. یعنی این که می توان کلاس ها را روی همان سخت افزار ریز پردازنده اجرا کرد. به عبارت دیگر اگر کلاس ها باید روی رویدادها به طور غیر هم زمان کار کنند، در همان حال به طور هم روند رؤیت می شوند. وقتی سیستم های فرعی هم روند می باشند، دو گزینه برای تخصیص وجود دارد: ۱) هر سیستم فرعی را به یک پردازنده مستقل تخصیص داده یا ۲) سیستم های فرعی را به همان پردازنده تخصیص داده و از طریق ویژگی های سیستم عامل پشتیبانی هم زمانی مهیا کنیم.

وظائف هم روند با بررسی نمودار وضعیت در مورد هر شیء تعریف شده اند: [RUM91] اگر جریان رویدادها و انتقال ها نشان گر این باشد که تنها یک شیء در هر زمان فعال است، یک ریسمان^۱ کنترلی ایجاد شده است. ریسمان کنترلی تا وقتی ادامه می یابد که شیء پیامی به شیء دیگر ارسال می کند که در عین حال شیء اول منتظر پاسخ است. اگر شیء اول بعد از ارسال پیام به پردازش ادامه دهد، ریسمان کنترلی قطع می شود.

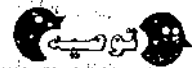
وظائف در یک سیستم شیء گرا با جداسازی ریسمان های کنترلی طراحی می شوند. مثلاً، وقتی سیستم ایمنی خطه امن در حال کنترل سنسورهاست، می تواند با ایستگاه مرکزی برای شناسایی ارتباط، تماس بگیرد. از آن جا که اشیای درگیر در هر دو حالت در یک زمان فعالند هر یک نمایان گر ریسمان کنترلی جداگانه ای بوده و هر کدام به عنوان یک وظیفه جداگانه تعریف می شوند. اگر فعالیتهای مشاهده و برقراری تماس به طور پتابی رخ دهند، می توان یک وظیفه منفرد را پیاده سازی نمود. به منظور تعیین این که کدام گزینه تخصیص پردازنده ای که در بالا به آن اشاره شده، مناسب است طراح باید نیازمندیهای عملکرد، هزینه ها و سربارهای^۲ اعمال شده توسط ارتباطات درون پردازنده ای را مدنظر قرار دهد.

۳-۲-۲۲ جزء مدیریت وظیفه

کد و یوزتون [COA91]^۳ راهبرد زیر را برای طراحی اشیایی ارائه می دهند که وظائف هم روند را

مدیریت می کنند:

- مشخصه های وظائف تعیین می شوند.
- وظیفه هماهنگ کننده و اشیای مربوطه تعریف می شوند.
- وظیفه هماهنگ کننده و دیگران یکپارچه می شود.

در بسیاری موارد یک پیاده سازی چند پردازنده ای، پیچیدگی و مخاطرات فنی را افزایش می دهد. هرکجا ممکن است، ساده ترین معماری پردازنده ای را در دستور کار خود قرار دهید.

نقل قول

انضباط و هشاری
تمرکز یافته،
هنر خلاقیت را باری
خواهند داد.
جان بابی

1. Thread
2. Overhead
3. Coad, P.

مشخصه‌های یک وظیفه توسط شناخت چگونگی شروع وظیفه تعیین می‌شوند. وظایف مبتنی بر رویدادها و وظایف ناشی از زمان، بیشتر مورد توجه خواهد بود. هر دو توسط یک وقفه فعال می‌شوند، اما اولی وقفه را از منبع خارجی دریافت می‌کند (مثل یک پردازنده یا سنسور دیگر) در حالی که دومی تحت ساعت سیستم است.

علاوه بر شیوه‌ای که به واسطه آن وظیفه آغاز می‌شود، اولویت و اهمیت وظیفه نیز باید تعیین شود. وظایف دارای اولویت زیاد، دسترسی فوری به منابع سیستم دارند. وظایف دارای اهمیت زیاد باید به عملیات ادامه دهند حتی اگر دسترسی به منبع کاهش یافته یا سیستم در حالتی تنزل کرده به کار ادامه می‌دهد. وقتی مشخصه‌های وظیفه تعیین شد، صفات خاصه اشیا و عملیات لازم برای هماهنگی و برقراری ارتباط با دیگر وظایف تعریف می‌شوند. طرح اولیه وظیفه شکل زیر را به خود می‌گیرد:

نام وظیفه - نام شیء

توصیف - گزارش توصیفی در مورد منظور ایجاد شیء

اولویت - اولویت وظیفه (کم، متوسط، زیاد)

خدمات - فهرستی از عملیاتی که در حوزه مسئولیت شیء هستند.

هماهنگی از طریق رفتاری که توسط آن شیء برانگیخته می‌شود.

برقراری ارتباط از طریق - مقادیر داده‌های ورودی و خروجی مربوط به وظیفه

Task name—the name of the object

Description—a narrative describing the purpose of the object

Priority—task priority (e.g., low, medium, high)

Services—a list of operations that are responsibilities of the object

Coordinates by—the manner in which object behavior is invoked

Communicates via—input and output data values relevant to the task

سپس می‌توان این توصیف طرح را به مدل استاندارد طراحی برای اشیاء تغییر داد.

۴-۲-۲۲ جزء رابط کاربر

با این که جزء رابط کاربر در متن میدان مسئله پیاده می‌شود، خود رابط نمایانگر سیستم فرعی مهمی برای مدرن‌ترین برنامه‌های کاربردی است. مدل تحلیل شیء گرا (فصل ۲۱) دربرگیرنده طرح‌های کاربرد (به اصطلاح موارد استفاده)^۱ و توصیفی از نقش‌هایی است که کاربران (به اصطلاح بازیگران) در هنگام برقراری ارتباط متقابل با سیستم ایفا می‌کنند. این موارد به عنوان اطلاعات ورودی در فرآیند طراحی رابط کاربر عمل می‌کنند.

بسیاری از کلاسها
نیازمند ساخت رابطی
مدرن می‌باشند که
موجود و در دسترس
طراحان باشد. طراحی
یک رابط مبتنی بر
رهیافتی است که
در فصل ۱۵ تعریف
شده است.

وقتی بازیگر و سناریوی مورد استفاده اش تعیین شدند، سلسله مراتب فرمان شناسایی می شوند. سلسله مراتب فرمان طبقات عمده منوی سیستم را (یعنی Menu. Bar یا Tool Palette) همراه با تمام عملیات جانبی که در متن این طبقه عمده منوی سیستم موجودند، تعریف می کند. سلسله مراتب فرمان به صورت مکرر پالایش می شوند تا وقتی که هر مورد کاربرد با جستجوی سلسله مراتب عملیاتی بتواند پیاده شود.

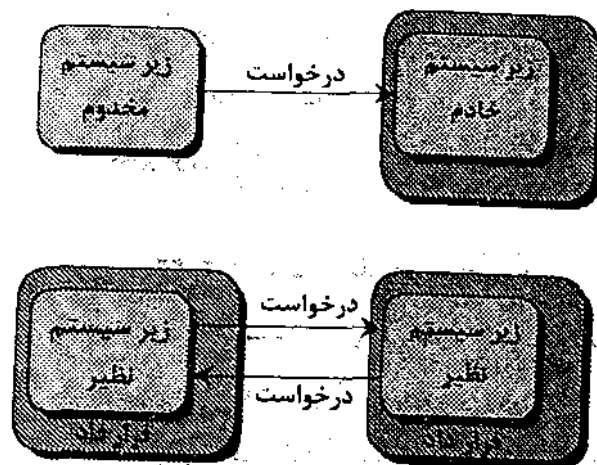
از آن جا که طیف وسیعی از محیط های توسعه رابط کاربر هم اکنون وجود دارند، طراحی عناصر GUI لازم نیست. کلاس های قابل استفاده مجدد (با صفات خاصه و عملیات مناسب) هم اکنون در مورد پنجره ها، ایکون ها، عملیات موس و طیف گسترده ای از کارکردهای محاوره ای دیگر، وجود دارد. پیاده سازی کننده تنها به راه اندازی اشیایی نیاز دارد که دارای مشخصه مناسب برای حوزه مسئله هستند.

۲۲-۲-۵ جزء مدیریت داده

مدیریت داده دربرگیرنده دو حوزه کاملاً متمایز است: (۱) مدیریت داده هایی که برای خود برنامه مهم هستند و (۲) ایجاد زیربنایی برای ذخیره و بازیابی اشیاء به طور کلی، مدیریت داده ها به صورت لایه بندی شده طراحی گردیده است. این ایده عبارتست از جداسازی نیازمندیهای سطح پایین برای تغییر ساختارهای داده ای از نیازمندیهای سطح بالا برای ارائه صفات خاصه سیستم.

در یاقوت سیستم، اغلب از یک سیستم مدیریت به عنوان یک مخزن مشترک داده ها برای همه سیستم های فرعی، استفاده می شود. اشیای لازم برای عمل با پایگاه داده ها اعضای کلاس های قابل استفاده مجددی هستند که با استفاده از تحلیل دامنه (فصل ۲۱) شناسایی شده یا مستقیماً توسط فروشنده بانک اطلاعاتی عرضه می شوند. بحث دقیق طراحی بانک اطلاعاتی برای سیستم های شیءگرا فراتر از دامنه این کتاب است.^۲

۲. خوانندگان مشتاق می توانند به [BRO91] یا [TAY92] یا [RAO94] رجوع نمایند.

شکل ۲۲-۴ مدلی از همکاری (تشریک تساعی) بین زیر سیستم ها
[خادم /مخدوم و نظیر به نظیر - مترجم]

طراحی جزء مدیریت داده شامل طراحی صفات خاصه و عملیات لازم برای مدیریت اشیاء می باشد. نگرش های مربوطه در دامنه مسئله در مورد هر شیء ضمیمه شده اند و اطلاعاتی مهیا می کنند که سؤالاتی از قبیل موارد زیر را پاسخ می دهند: چگونه من خودم را ذخیره کنم؟ کد و یوردون [COA91] ایجاد یک کلاس سرویس دهنده شیء را با خدمات برای الف) گفتن این مطلب به هر شیء که خود را ضبط کند و ب) بازیابی اشیای ذخیره شده برای استفاده توسط دیگر اجزای طراحی، پیشنهاد می کنند.

به عنوان مثال در مورد مدیریت داده برای شیء سنسور که به عنوان بخشی از سیستم ایمنی خانه امن مورد بحث قرار گرفت، طراحی می تواند یک فایل سطحی به نام سنسور را مشخص کند. هر رکورد مربوط به یک لحظه نام گذاری شده سنسور بوده و شامل مقدار هر صفت خاصه سنسور برای آن لحظه نام گذاری شده است. عملیات درون کلاس سرویس دهنده شیء یک شیء خاص را قادر به ذخیره سازی و بازیابی در زمانی می کند که سیستم به آن نیاز دارد. در مورد اشیای پیچیده تر، ممکن است لازم باشد که یک بانک اطلاعاتی رابطه ای یا بانک اطلاعاتی شیء گرا را برای رسیدن به کارکرد یکسان، مشخص می نمود.

۲۲-۲-۶ جزء مدیریت منبع

در مورد یک سیستم یا محصول شیء گرا یک سری منابع مختلف وجود دارد و در بسیاری از مواقع سیستم های فرعی در یک زمان به خاطر این منابع با یکدیگر رقابت می کنند. منابع عمومی سیستم می توانند موجودیت های برون (مثل دیسک درایو، پردازنده یا خط ارتباطی) یا موجودیت های تجربیدی (مثل بانک اطلاعاتی، یک شیء) باشند. بدون توجه به موجودیت منبع، مهندس نرم افزار باید یک مکانیزم کنترلی برای آن طراحی کند.

رابطه [RUM91]^۱ و همکاری‌اش بیان داشتند که هر منبع، باید در اختیار یک شیء محافظ باشد. این شیء محافظ، نگهبان دروازه ورودی برای منبع، کنترل‌کننده دسترسی به آن و متعادل‌کننده تقاضاهای تنش‌زا برای آن است.

۷-۲-۲۲ ارتباط میان زیرسیستم‌ها

وقتی هر سیستم فرعی مشخص گردید، لازم است همکاری‌هایی را تعریف کرد که بین سیستم‌های فرعی وجود دارند. مدلی که ما برای همکاری شیء به شیء استفاده می‌کنیم می‌تواند به‌عنوان یک کل در سیستم‌های فرعی بسط یابد. شکل ۴-۲۲ یک مدل همکاری را تشریح می‌کند. همان‌گونه که پیش‌تر در این فصل اشاره کردیم، ارتباط می‌تواند به‌وسیله ایجاد یک رابط خادم / مخدوم یا رابط نظیر به نظیر رخ دهد. با توجه به شکل، ما باید قراردادی را مشخص سازیم که بین سیستم‌های فرعی وجود دارد. به یاد بیاورید که یک قرارداد نشانه شیوه‌هایی است که در آن، سیستم فرعی می‌تواند با دیگری ارتباط متقابل برقرار کند.

قالب پیام	عملیات‌ها	کلاس‌ها	همکاران	نوع	قرارداد

شکل ۵-۲۲ جدول همکاری زیرسیستم

مراحل طراحی زیر را می‌توان برای مشخص کردن قراردادی در مورد یک سیستم فرعی به‌کار گرفت:

- ۱- هر تقاضایی را که توسط همکاران در سیستم فرعی ارائه می‌شود، یک فهرست کنید، تقاضاها را به‌وسیله سیستم فرعی سازمان‌دهی نموده و آنها را در یک یا چند قرارداد مناسب تعریف کنید. مطمئن شوید که به قراردادهایی توجه دارید که از کلاس‌های مافوق به ارث رسیده‌اند.
- ۲- برای هر قرارداد، به عملیاتی توجه کنید که برای اجرای وظایف اعمال شده از سوی قرارداد، لازمند. اطمینان حاصل کنید که عملیات با کلاس‌های خاصی که در سیستم فرعی قرار دارند مرتبطند.

۳- با در نظر گرفتن یک قرارداد در هر زمان، جدولی به شکل نشان داده شده در شکل

۵-۲۲ درست کنید.

کدام گامهای طراحی برای تعیین یک "قرارداد" جهت زیرسیستم، مورد نیاز است؟

برای هر قرارداد موارد زیر را در جدول ایجاد کنید:

نوع^۱: نوع قرارداد (یعنی خادم/مخدوم یا نظیر به نظیر)

همکاران^۲: نام سیستم‌های فرعی که طرفین این قرارداد هستند.

کلاس^۳: نام کلاس‌هایی (در یک سیستم فرعی) که خدمات اعمالی توسط قرارداد را پشتیبانی می‌کنند.

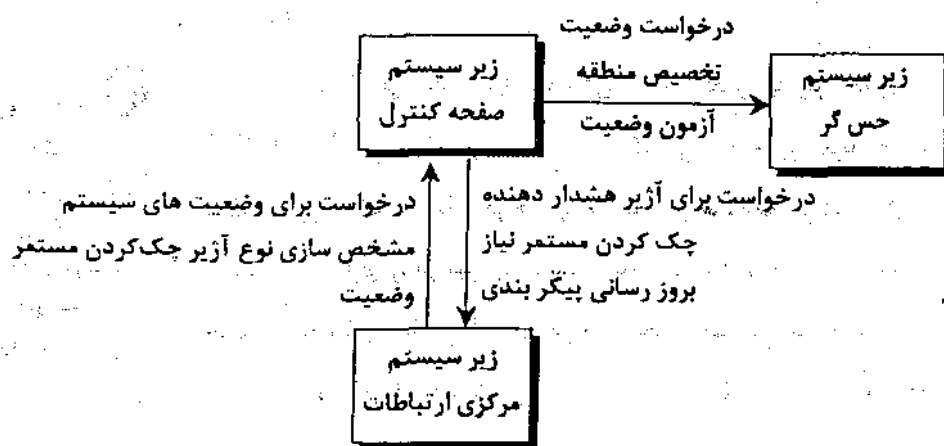
عملیات^۴: نام عملیاتی (درون کلاس) که خدمات را پیاده‌سازی می‌کنند.

قالب پیام^۵: قالب پیام برای پیاده‌سازی ارتباط بین همکاران لازم است.

توصیف مناسب پیام را برای هر ارتباط متقابل بین سیستم‌های فرعی را مطرح کنید.

۴- اگر حالات مجاوره بین سیستم‌های فرعی پیچیده‌اند، نمودار سیستم فرعی - همکاری

که در شکل ۶-۲۲ آمده ایجاد می‌شود. نمودار همکاری از نظر فرم شبیه دیاگرام جریان وقایع است که در فصل ۲۱ مورد بحث قرار گرفت. هر سیستم فرعی همراه با تعاملش با سیستم‌های فرعی دیگر، بازنمایی می‌شود. قراردادهایی که در طول یک رابطه متقابل ایجاد می‌شوند همان‌گونه که نشان داده شده مورد نظرتند. جزئیات رابطه متقابل با جستجو کردن قرارداد در جدول همکاری سیستم فرعی تعیین می‌شوند. (شکل ۶-۲۲)

شکل ۶-۲۲ گراف همکاری برای زیر سیستم خلاصه سازی خانه امن

1.type

2.collaboratores

3.class

4.operation

5.message format

۳-۲۲ فرآیند طراحی شیء

با وام‌گیری از استعاره‌ای که پیش‌تر در این کتاب معرفی شد، ممکن است طراحی سیستم شیء‌گرا را به‌عنوان طرح و نقشه طبقه اول و همکف یک ساختمان در نظر گرفت. طرح پایه یا همکف منظور از ساخت هر اتاق و مشخصه‌های معماری که اتاق‌ها را به یکدیگر و به محیط خارج مرتبط می‌سازد را بیان می‌دارد. حالا وقت آن فرا رسیده که جزئیاتی مهیا شوند که برای ساخت هر اتاق لازمند. در بافت و متن طراحی شیء‌گرا، طراحی شیء روی «اتاق‌ها» متمرکز می‌شود.

بنت و همکارانش طراحی شیء را به‌صورت زیر مورد بحث قرار می‌دهند: [BEN99]^۱

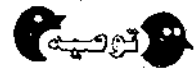
طراحی شیء مربوط به طراحی دقیق اشیاء و روابط متقابل آنهاست. این طراحی در معماری کلی که در طول طراحی سیستم و مطابق رهنمودها و پروتکل‌های مورد توافق در طراحی، تعریف شده است، تکمیل می‌گردد. طراحی شیء به‌طور ویژه با مشخصه انواع صفات خاصه، چگونگی کارکرد عملیات‌ها و چگونگی ارتباط اشیاء با دیگر اشیاء مربوط می‌شود.

در این مرحله است که مفاهیم مقدماتی و اصول اولیه مربوط به طراحی در سطح جزء وارد کار می‌شوند. ساختارهای موضعی اطلاعاتی (برای صفات خاصه) تعریف شده و الگوریتم‌ها (برای عملیات) طراحی می‌شوند.

۱-۳-۲۲ توصیفات شیء

توصیف طراحی یک شیء (مصدقی از یک گلاس یا زیر گلاس) می‌تواند به دو شکل باشد: [GOL83]^۲ (۱) توصیف پروتکل^۳ که رابط یک شیء را از طریق تعریف هر پیامی که شیء دریافت کرده و عملیات مربوطه که به هنگام دریافت پیام انجام می‌دهد، ارائه می‌کند یا (۲) توصیف نحوه پیاده‌سازی^۴، که جزئیات پیاده‌سازی را در مورد هر عملیات اعمال شده از سوی پیامی که به شیء می‌رسد، نشان می‌دهد. جزئیات پیاده‌سازی شامل اطلاعاتی در مورد بخش خصوصی شیء است، یعنی جزئیات داخلی در مورد ساختارهای داده‌ای که جزئیات مربوط به روال کار و صفات خاصه شیء را که عملیات را تشریح می‌کنند، توصیف می‌نمایند.

توصیف پروتکل چیزی بیشتر از مجموعه‌ای از پیام‌ها و توضیح مربوطه در مورد هر پیام نیست. مثلاً، ممکن است قسمتی از توصیف پروتکل در مورد شیء Motion Sensor (حسگر حرکتی) این چنین باشد:

پیش از آنکه کار بر روی اشیاء را آغاز کنید، اطمینان حاصل نمایید که معماری تعریف شده است. اجازه ندهید که معماری بعداً تعریف شود.

1. Bennett, S.

2. Goldberg, A. and D.

3. protocol description

4. implementation description

MESSAGE (Motion. Sensor) → read : RETURNS sensor. ID, sensor ;

که پیام لازم برای خواندن سنسور را توصیف می‌کند. به همین شکل:

MESSAGE (motion. sensor) → set: SENDS sensor. ID, sensor. Status ;

که راه‌اندازی مجدد وضعیت سنسور را انجام می‌دهد.

برای سیستمی بزرگ با پیام‌های متعدد، اغلب ممکن است طبقات مختلفی برای پیام ایجاد نمود. مثلاً طبقه‌بندی پیام‌ها در مورد شیء سیستم در خانه امن ممکن است شامل پیام‌های پیکربندی سیستم، پیام‌های کنترلی و نظارتی، پیام‌های وقایع و غیره باشد.

یک توصیف پیاده‌سازی شیء، جزئیات داخلی (پنهان شده) را می‌کند که برای پیاده‌سازی لازمند اما برای فراخوانی ضروری نیستند، یعنی طراحی شیء باید توصیف پیاده‌سازی را می‌پوشاند و بنابراین جزئیات داخلی شیء را خلق می‌کند. طراح یا پیاده‌سازی کننده دیگری که از شیء یا دیگر مصداق شیء استفاده می‌کند، تنها به توصیف پروتکل نیاز دارد اما توصیف پیاده‌سازی را نمی‌خواهد.

توصیف پیاده‌سازی متشکل از اطلاعات زیر است: (۱) مشخصه نام شیء و مرجع کلاس (۲) مشخصه ساختار داده خصوصی با اشاره به اقلام داده و انواعشان (۳) توصیف روال هر عملیات یا نشانگرهایی در مورد چنین توضیحاتی، توصیف پیاده‌سازی باید حاوی اطلاعات کافی بوده تا ارائه تمام پیام‌های توصیف شده در توضیح پروتکل را می‌پوشاند.

کاکس [COX85]^۱ تفاوت بین اطلاعات موجود در توصیف پروتکل و اطلاعاتی که در توصیف پیاده‌سازی است را از نظر کاربران و تأمین‌کنندگان خدمات، تشریح می‌کند. کاربر خدمات که از شیء استفاده می‌کند باید با پروتکل فراخوانی خدمات آشنا باشد، یعنی با مشخص نمودن آنچه که مورد تمایش است. تأمین‌کنندگان خدمات باید در مورد چگونگی ارائه خدمات به کاربر فکر کنند یعنی جزئیات پیاده‌سازی.

۲۲-۳-۲ طراحی الگوریتم‌ها و ساختارهای داده‌ای

طیف گسترده‌ای از بازتابی موجود در مدل تحلیل و طراحی سیستم، مشخصه‌ای برای تمام عملیات و صفات خاصه می‌پوشاند. الگوریتم‌ها و ساختارهای داده‌ای با استفاده از رهیافتی طراحی شده‌اند که تفاوت بسیار کمی با رهیافت‌های طراحی در سطح جزء و طراحی داده‌ها که در مهندسی نرم‌افزار متعارف مورد بحث قرار گرفت، دارند.

یک الگوریتم ایجاد می‌شود تا مشخصه‌ای را برای هر عملیات پیاده کند. در بسیاری از موارد، الگوریتم یک رشته محاسباتی یا رویه‌ای ساده است که می‌تواند به عنوان یک پیمانه نرم‌افزاری فراگیر پیاده شود. اگر

برای بدست آوردن مزایای پنهان سازی اطلاعات (فصل ۱۳) هرکس که شیء را مورد استفاده قرار می‌دهد، نیاز به تعریف پروتکل دارد. توصیفات پیاده سازی شامل جزئیاتی است که باید از دید کسانی که به این جزئیات نیازی ندارند، مخفی بماند.

هر مفهومی که به طور مجازی در فصل ۱۳ ارائه گردیده است، در اینجا کاربردی خواهد شد. اطمینان حاصل کنید که با مباحث ارائه شده در اینجا، آشنا می‌باشید.

تعیین عملیات سخت باشد، ممکن است نیاز به پیمانه سازی عملیات باشد. فنون متعارف طراحی در سطح جزء را می توان برای رسیدن به این منظور، استفاده نمود.

ساختارهای داده به طور هم زمان با الگوریتم ها طراحی می شوند. از آن جا که عملیات به طور ثابت صفات خاصه یک کلاس را تغییر می دهند، طراحی ساختارهای داده ای که به بهترین وجه صفات خاصه را منعکس می سازند، بار سنگینی روی طراحی الگوریتم های عملیات مربوطه دارد.

با این که انواع عملیات مختلفی وجود دارند، آنها را معمولاً می توان به سه گروه عمده تقسیم کرد: (۱) عملیاتی که داده را به شکل تغییر می دهند (مثل افزودن، حذف، قالب بندی مجدد، انتخاب)، (۲) عملیاتی که محاسبه را انجام می دهند. (۳) عملیاتی که بر شیء را از نظر وقوع یک حادثه کنترلی، نظارت می نمایند. مثلاً، روال پردازش خانه امن حاوی قطعات جمله است: «سنسور دارای یک شماره و نوع است» و «کلمه عبور اصلی برای تجهیز کردن و غیرفعال نمودن سیستم به کار می رود» این دو عبارت نشان گر چند چیز هستند:

- یک عملیات انتساب^۱ مربوط به شیء سنسور
- عملیات برنامه ای که در مورد شیء سیستم به کار می رود.
- مجهز نمودن^۲ و خلع سلاح^۳ نمودن که عملیاتی هستند که در مورد سیستم به کار می روند (هم چنین وضعیت آن سیستم ممکن است نهایتاً با استفاده از علائم فرهنگ داده ها تعریف شود) مانند:

`system status=[armed / disarmed]`

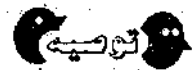
برنامه عملیات در طول تحلیل شیء گرا تخصیص می یابد، اما در طول طراحی شیء به صورت تعدادی عملیات خاص تر پالایش می شود که برای طراحی سیستم لازمند. مثلاً، بعد از بحث هایی با مهندسی تولید، تحلیلگر و احتمالاً بخش بازاریابی، طراح ممکن است روال پردازش اصلی را بسط داده و برنامه زیر را بنویسد (زیر عملیات بالقوه خط کشیده شده است):

برنامه، کاربر خانه امن را قادر می سازد تا وقتی سیستم نصب شد بیکربندی را انجام دهد. کاربر می تواند (۱) شماره تلفن ها را در آن قرار دهد (۲) زمان های تأخیر را در مورد زنگ های خطر مشخص کند (۳) جدول سنسوری بسازد که حاوی ID هر سنسور، نوع آن و محلش باشد و (۴) یک کلمه رمز اصلی را وارد کند (بار می کند).

بنابراین طراح، برنامه تک عملیاتی را بازاریابی نموده و آن را جایگزین این عملیات می کند: نصب^۴، تعریف^۱، ساخت^۲ و بارگذاری^۳. هر یک از عملیات جدید بخشی از شیء سیستم هستند و شناختی از

آیا راهی برای طبقه بندی عملیات (شیوه ها) وجود دارد؟

پالایش عملیات مشابه راهی است که در پالایش یک تابع هنگام طراحی متعارف می پیماییم. یک قصه پردازشی را بنویسید، یک تجزیه دستوری انجام دهید، و عملیات جدید را از سطح پایین تر تجربیدی، جدا سازید.

1.assign

2.arm

3.disarm

4.install

ساختارهای اطلاعاتی داخلی دارند که صفات خاصه مربوط به شیء را پیاده می کنند و با ارسال پیام های به

شیء به صورت:

MESSAGE (system) → install : SENDS telephone.number

تحریک می شود که نشان گر تهیه شماره تلفن اضطراری برای سیستم است و یک پیام نصب برای

سیستم ارسال می شود.

افعال بر اعمال یا وقایع اشاره دارند. در متن فرموله کردن طراحی شیء، نه تنها افعال بلکه عبارت

فعلی توصیفی و مستند را (مثل عبارت «برابر است با» is equal to) به عنوان عملیات بالقوه در نظر

می گیریم. تجزیه گرامری به صورت تکرار به کار گرفته می شود تا وقتی که هر عملیات به صورت تفصیلی،

بازایی شود.

۲۲-۳-۳ اجزاء برنامه و رابط

یک جنبه مهم از کیفیت نرم افزار پیمانه ای بودن است. که به معنای ترکیب اجزاء (پیمانه) های به

شکل یک برنامه می باشد. رهیافت شیء گرا شیء را به صورت یک جزء برنامه تعریف می کند که به دیگر

اجزاء متصل خواهد شد (مانند داده های خصوصی و عملیات). اما تعریف اشیاء و عملیات به تنهایی کافی

نخواهند بود. در طی طراحی رابط میان اشیاء و ساختارهای آن اشیاء (از دید معماری) نیز باید تعریف

شوند.

هرچند یک مولفه و جزء برنامه به صورت انتزاعی تعریف می شود باید توسط یک زبان برنامه سازی

پیاده سازی شود. در طراحی شیء گرا، زبان برنامه سازی مورد استفاده باید قابلیت ایجاد اجزاء برنامه زیر را

دارا باشد (به شکل زبان Ada):

1.define

2.build

3.load

PACKAGE program-component-name **IS**
TYPE specification of data objects

PROC specification of related operations...

PRIVATE

data structure details for objects

PACKAGE BODY program-component-name **IS**

PROC operation.1 (interface description) **IS**

END

PROC operation.n (Interface description) **IS**

END

END program-component-name

با نظر به زبان طراحی برنامه ای چون Ada که اکنون ملاحظه کردید، یک جزء برنامه به همراه داده ها و عملیاتش تعریف می شود. قسمت مشخصه سازی اجزاء، تمام اشیاء داده ای را تعریف می کند (این تعریف به کمک جمله **type** عملی گردیده است) و نیز عملیاتی که بر روی آنها کار می کند (در اینجا **proc** برای **procedure** آمده است). قسمت خصوصی - اختصاصی یا محلی (**private**) جزئیاتی از ساختار داده ای و پردازشها را در بر دارد که از دید دیگران پنهان گردیده است. با توجه به بحثی که پیشتر داشتیم، بسته (**package**) از نظر مفهومی مشابه اشیاء ای است که در این فصل توضیح داده شد. جزء نخست برنامه ای که تعریف شد، پیمانه ای سطح بالا را نشان می دهد که کار با تمام ساختارهای داده ای را در بر گرفته است. یکبار دیگر به مثال خانه امن بازگردید، می توان جزء سطح بالایی به قرار زیر را برای آن تعریف نمود :

PROCEDURE SafeHome software

جزء یا مؤلفه خانه امن با بسته هایی (اشیائی) جفت خواهد شد که طراحی اولیه آنها در ذیل آمده

است :

PACKAGE system IS

TYPE system data

PROC Install, define, build, load

PROC display, reset, query, modify, call

PRIVATE

PACKAGE BODY system IS

PRIVATE

system.Id IS STRING LENGTH (8);

verification phone.number, telephone.number, ...

IS STRING LENGTH (8);

sensor.table DEFINED

sensor.type IS STRING LENGTH (2);

sensor.number, alarm.threshold IS NUMERIC;

PROC Install RECEIVES (telephone.number)

{design detail for operation Install}

END system

PACKAGE sensor IS

TYPE sensor data

PROC read, set, test

PRIVATE

PACKAGE BODY sensor IS

PRIVATE

sensor.Id IS STRING LENGTH (8);

sensor.status IS STRING LENGTH (8);

alarm.characteristics DEFINED

threshold, signal type, signal level IS

NUMERIC,

hardware.interface DEFINED

type, a/d.characteristics, timing.data IS NUMERIC,

END sensor

END SafeHome software

اشیاء داده ای و عملیات متناظر آنها برای هر جزء از نرم افزار خانه امن تشریح گردیده اند. گام نهایی در فرآیند طراحی شی، تکمیل تمام اطلاعات مورد نیاز برای پیاده سازی کامل ساختار داده ها و نوع ها می باشد. ساختمان داده ها و نوع هایی که شامل بخش **private** بسته بوده و تمام جزئیات رویه ای بدنه بسته را در برداشته باشند. (**package body**)

برای توضیح طراحی تفصیلی جزء برنامه، دوباره بسته سنسور که پیشتر توضیح داده شد، را در نظر آورید. ساختارهای داده ای مربوط به صفات خاص سنسور تعریف شده اند. بنابراین، گام نخست تعریف رابط هایی برای هر یک از عملیات مربوط به سنسور می باشد:

```
PROC read (sensor.id, sensor.status: OUT);
PROC set (alarm.characteristics, hardware.thtinterface: IN)
PROC test (sensor.id, sensor. status , alarm. characteristics: OUT);
```

گام بعدی، پالایش گام به گام عملیاتی است که به بسته سنسور مربوط می شود. برای توضیح این پالایش یک حکایت پردازشی (یک راهبرد غیر رسمی) را برای خواندن (**read**) خواهیم آورد:

هنگامی که یک شی سنسور یک پیام خواندن را دریافت می کند فرآیند خواندن صدا زده می شود. فرآیند نوع رابط و سیگنال را معین می کند، با رابط سنسور ارتباط برقرار می سازد. خصوصیات قیاسی / رقمی (A/D) را به سطح سیگنال داخلی تبدیل می کند، و سطح سیگنال داخلی را با یک مقدار آستانه مقایسه می کند. اگر مقدار از آستانه عبور کرده بود، وضعیت سنسور به "رویداد" تنظیم می شود. در غیر این صورت وضعیت سنسور به "عدم رویداد" تنظیم می گردد. اگر هنگام برقراری ارتباط با سنسور خطایی تشخیص داده شود، وضعیت سنسور به "خطا" تنظیم می گردد.

با این حکایت پردازشی، یک PDL (زبان طراحی برنامه) که فرآیند خواندن را توصیف می کند به قرار ذیل ایجاد خواهد شد:

```
PROC read (sensor.id, sensor. status: OUT);
raw. signal IS BIT STRING
IF (hardware. interface. type = "SII & alarm.characteristics.signal. type =
"BI
THEN
GET (sensor, exception: sensor.status := error) raw.signal;
CONVERT raw.signal TO internal.signal.level;
IF internal.signal.level > threshold
THEN sensor. status := "event";
ELSE sensor. status := "no event";
ENDIF
ELSE {processing for other types of s interfaces would be specified}
ENDIF
RETURN sensor.id, sensor. status;
END read
```


بازنمایی PDL از عملیات خواندن (read) به یک زبان مناسب پیاده سازی ترجمه خواهد شد. فرض می شود که فانکشن get و convert در کتابخانه های زمان اجراء (از قبل طراحی شده) و در اختیار می باشند.

۴-۲۲ الگوهای طراحی

بهترین طراحان در هر زمینه، دارای توانایی غیر معمولی برای مشاهده الگوهایی هستند که مسئله و الگوهای مربوطه اش را توصیف می کنند، الگویی که می توانند با هم ترکیب شوند تا راه حلی بیابند. گاما و همکارانش [GAM95]^۱ این مسئله را وقتی مورد بحث قرار می دهند که می گویند:

شما الگوهای برگشتی متعددی از کلاس ها و اشیای ارتباط برقرارکننده در بسیاری از سیستم های شیءگرا خواهید یافت. این الگوها مشکلات به خصوصی در طراحی را حل می کنند و طراحی شیءگرا را انعطاف پذیرتر، عالی تر و نهایتاً قابل استفاده مجدد خواهند ساخت. آنها به طراح کمک می کنند با مینا قرار دادن طراحی های جدید بر اساس تجربه قبلی، طراحی ها را با موفقیت مورد استفاده مجدد قرار دهند. طراحی که با چنین الگوهایی آشناسنت می تواند فوراً آنها را در مسایل طراحی بدون اجبار به کشف مجدد آنها به کار گیرد.

در طول فرآیند طراحی شیءگرا، مهندس نرم افزار باید در جستجوی فرصتی باشد تا از الگوهای موجود طراحی مجدداً استفاده کند نه این که الگوهای جدیدی خلق نماید.

۱-۴-۲۲ یک الگوی طراحی چیست ؟

قبل از این که نگاه دقیق تری به یک الگو بیاندازیم، بهتر است به مثال ساده ای از یک الگو توجه کنیم که بارها و بارها ظاهر شده اند. بسیاری از برنامه های کاربردی نیازمند آن هستند که تنها یک مورد از نیازهای هر شیء تحریک گردند. نمونه هایی از برنامه های کاربردی و اشیای تک موردی عبارتند از:

[GAM95]

- در یک سیستم عامل تنها یک شیء مدیریت فایل وجود دارد که مسیر فایل های کاربر را نگهداری نموده و تسهیلاتی برای ایجاد، نام گذاری مجدد و حذف چنین فایل هایی مهیا می کند. تنها یک مورد از مدیر فایل این چنینی وجود دارد.
- در یک سیستم کنترل ترافیک هوایی تنها یک مورد کنترل کننده وجود دارد که مسیر هواپیماها و موقعیت آنها را پی گیری می کند.

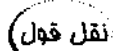
پالایش گام به گام و برنامه سازی ساخت یافته (فصل ۱۶) در این مرحله جهت تکمیل طراحی هر عملیات به کار می رود.

الگوها در معماری و سطح اجزاء وجود دارند، برای توضیح بیشتر به فصل ۱۴ مراجعه نمایید.

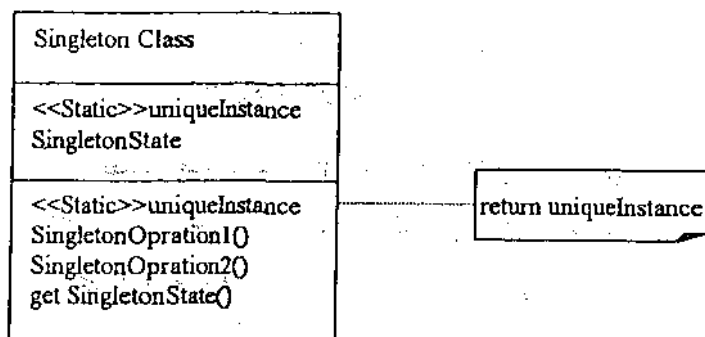

ارجاع به وب یک مقاله ممتاز با عنوان مثالهای غیر نرم افزاری از الگوهای نرم افزار تهیه و در آدرس زیر ارائه گردیده است:
www.agcs.com/patterns/papers/patexamples.html

(الگوها) به منزله ریشه گیاهان است. اجتماعی از تجربیات مهندسين نرم افزار و طراحان ماهر. فریک بوچمن ات آل

- در یک برنامه بانکداری، تنها یک کنترل کننده وجود دارد که مسیر دستگاه های ATM مورد استفاده بانک را نگهداری می کند.

شکل ۷-۲۲ ساختار کلی Singleton

شکل ۷-۲۲ ساختار کلی این الگو را نشان می دهد. متن <<Static>>^۱ متغیر گسترده یک کلاس را توصیف می کند. در این شکل تنها دو عملیات روی یک سینگلتون (مورد منحصر بفرد) نشان داده می شوند، ممکن است بسته به بافت و ترکیب موارد متعدد دیگری نیز وجود داشته باشد. ساختار یک جاوا برای الگو در زیر آمده است:

```

public class Singleton
{
    private static SingleObject uniqueInstance = null;
    public static SingleObject uniqueInstance()
    {
        if (uniqueInstance == null)
            uniqueInstance = new SingleObject();
        return uniqueInstance;
    }
    // Code for any constructor, these will be private
    // Code for any methods which implement write
    // operations on the Singleton, this might include
    // operation1 and operation2
    // Code for any methods which implement retrieval operations
    // on the Singleton object, this might include operation1
    // operation2
}
  
```

۱. Static

نقل قول

یک الگوی طراحی اگر منجر به مسائل حل نشده شود، تبدیل به ضد الگو خواهد شد. ویلیام براون ات آل

این الگو منحصر به فرد از طریق متغیر موردی توصیفی به وسیله کلاس SingleObject اجرا شده است. در هنگام شروع این به منزله پوچ تلقی می شود.

دسترسی به شیء منحصر به فرد از طریق روش uniqueInstance می باشد. این روش ابتدا چک می کند که آیا این سینگلتون پوچ است یا خیر؟ اگر پوچ بود آن وقت یعنی هیچ شیء منحصر به فردی ایجاد نشده و سپس خود روش سازنده شخصی مناسب را فرا می خواند تا سینگلتون را تشکیل دهد. در گد فوق این سازنده، آرگومان صفر است. سازنده مورد استفاده، خصوصی اعلام می شود زیرا ما نمی خواهیم هیچ کاربری اشیای منحصر به فرد یا سینگلتون را جز از طریق uniqueInstance ایجاد کند که تنها و یکبار برای همیشه ایجاد می شود. این کلاسی به طور معمول حاوی روش هایی است که عملیاتی را روی شیء منحصر به فرد انجام می دهند.

بنابراین اگر الگوی سینگلتون در سیستم کنترل ترافیک هوایی استفاده می شد و تنها یک کنترل کننده هواپیما برای ارائه لازم بود آن وقت نام کلاس فوق ممکن بود Air Controller بوده و دارای روش هایی مثل getAircontroller باشد که با مورد یکنایی از یک کنترل کننده ترافیک هوایی بی نظیر بازی می گردد.

ارجاع به وب
آثار الگوی پورلند
(PPR) یک مجموعه
از الگوهای طراحی را
گرد آورده است :
www.c2.com/ppr

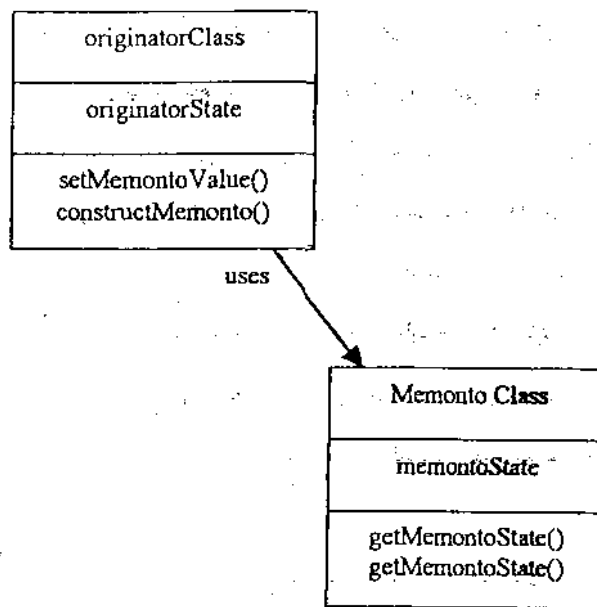
۲-۴-۲۲ مثالی دیگر از یک الگو

هم اکنون نمونه ای از یک الگو^۱ به نام سینگلتون را دیده اید. هدف از این بخش توصیف الگوی پیچیده تری به نام میمنتو (Memento) است.

نقش الگوی میمنتو عبارتست نظارت بر ذخیره و بازیابی وضعیت سیستم وقتی انجام این کار لازم است. شکل ۸-۲۲ نمودار کلاس را برای این الگو نشان می دهد. سه عنصر در این الگو وجود دارد. اولی OriginatorClass است. این کلاس ای است که اشیایی را توصیف می کند که وضعیت آنها باید ضبط شود. دو روش به این کلاس مربوط می شود:

constructMemento و setMementoValue. اولی وضعیتش را مجدداً تنظیم کرده، آرگومانی می گیرد که شیء ای است تعریف شده توسط کلاس میمنتو و با استفاده از آرگومانی مجدداً وضعیتش را تنظیم می کند. دومی شیء MementoClass را ایجاد می کند که حاوی وضعیت کنونی آن است. در عمل SetMemento مثل تسهیلات بازیابی عمل کرده و constructMemento نیز مثل محل ذخیره سازی عمل می کند.

۱. بوچمن [BUS96] و گاما [GAM95] در میان بسیاری دیگر کاتالوگهایی از الگوهای طراحی برای استفاده در سیستم های شیء گرا، نوشته اند.

شکل ۸-۲۲ الگوی Memento

کلاس MementoClass اشیایی را تعریف می‌کند که دارای وضعیت شیء، OriginatorClass هستند. این کلاس دارای دو روش `getMementoState` و `setMementoState` است. اولی به حالتی برمی‌گردد که در حال ذخیره‌سازی است، در حالی که دومی وضعیت را با مقداری تطبیق می‌کند که به‌عنوان یک آرگومان پذیرفته شده است. سومین عنصر الگوی میمنتو کلاس مشتری یا Caretaker است که در شکل ۸-۲۲ نشان داده شده است. این کلاس نمایان‌گر کلاسی است که اشیایی را پیاده‌سازی می‌کنند که حاوی شیء MementoClass است. این کلاس دارای مجموعه عملیات محدودی می‌باشد. به‌طوری‌که تمام کاری که انجام می‌دهد عبارتست از ذخیره کردن یک میمنتو، این عملیات محتویات میمنتو را تغییر نداده یا آزمون نمی‌کنند.

۳-۴-۲۲ مثال نهایی از یک الگو

اغلب نیاز به توسعه برنامه‌ای وجود دارد که پردازش اطلاعاتی را انجام می‌دهد که به‌صورت تسلسلی مورد دسترسی هستند. این دسترسی تسلسلی معمولاً دارای فرم یکسانی بوده و بنابراین برای یک الگو قابل استفاده است. هدف از این بخش عبارتست از توصیف چنین الگویی، این الگو متناسب به گرانند [GRA99] است. نمونه‌هایی از این نوع پردازش تسلسلی عبارتند از:

- برنامه گزارشی که ممکن است هر بار به هنگام خواندن یک رکورد، یک فایل اطلاعات مربوط به کارمندی را پردازش کرده و بقیه رکوردهای کارمندی را که بالاتر از مقدار معینی حقوق دارند، رد کند.
- برنامه ویرایشگری که از طرف کاربر از آن خواسته می‌شود، خطوطی از متن را در یک فایل فهرستبندی کند که با الگوی خاصی مطابقت یابد.

• یک برنامه تحلیل وب ممکن است منبع سند HTML را بخواند تا معلوم کند چند ارجاع به سایت‌های دیگر در آن سند وجود دارند.

همه این‌ها اشکال مختلف پردازشند. در هر حال آنها به‌وسیله این حقیقت که اطلاعات تسلسلی پردازش می‌کنند با هم مرتبط شده‌اند. این کار ممکن است به‌صورت کلمه به کلمه یا رکورد به رکورد باشد. با این وجود مقداری پردازش تسلسلی به‌کار گرفته شده و فرصت خوبی است که در یک الگو به‌کار گرفته شود. این الگو با نام فیلتر، در شکل ۲۲-۹ آمده است. فیلتر شامل چند کلاس است:

• **Source Filter**. این کلاس‌ای است که مانند یک کلاس مافوق عمل نموده تا کلاس‌هایی را که پردازش مورد نیاز را انجام می‌دهند، پیوسته. این کلاس، مجموعه وظایف بازیابی اطلاعاتی را که قرار است پردازش شوند انجام نمی‌دهد اما آن را به شیء **Source** می‌فرستد که کلاس مربوطه‌اش در دیدگاه سوم که در زیر آمده توصیف می‌شود. شیء **Source** از طریق سازنده به کلاس انتقال می‌یابد. کلاس شامل روش گرفتن اطلاعات (**getdata**) است که اطلاعاتی را که قرار است پردازش شوند، بازیابی می‌کند.

• **ConcreteSourceFilter**. این مجموعه کلاس فرعی **SourceFilter** است. این کلاس از روش **getdata** صرف‌نظر می‌کند تا عملیات اضافی روی داده‌های خوانده شده انجام دهد مثلاً اگر الگو برای شمارش رشته‌هایی استفاده شود که با الگوی خاصی مطابقت داشته باشند سپس برنامه‌ای برای انجام این شمارش در این‌جا قرار داده می‌شود. معمولاً این روش از روش گرفتن اطلاعات مربوطه در کلاس مافوق استفاده می‌کند.

• **Source**. این کلاس با اشیایی ارتباط دارد که پردازش بازیابی داده‌ها را انجام می‌دهند که قرار است پردازش شوند. این کار با روش **getdata** انجام می‌شود.

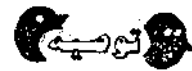
• **ConcreteSource**. این کلاس زیر کلاس **Source** است و روش **getdata** را اجرا می‌کند. عملکرد آن عبارتست از مهیا ساختن داده‌هایی در اشیایی مربوط به کلاس‌های **ConcreteSourceFilter** که بعضی از پردازش‌های روی اطلاعات را انجام می‌دهند.

۲۲-۴-۴ توصیف یک الگوی طراحی

اصول مهندسی سطح عالی از الگوهای طراحی استفاده گسترده‌ای می‌نماید. مهندسی نرم‌افزار با این الگوها تنها در مراحل آغازین قرار دارد و به سرعت به‌سوی انجام طبقه‌بندی حرکت می‌کند. در توصیف کلی الگویی که تشکیل‌دهنده بخشی از طبقه‌بندی است باید داشته باشیم [GAM95]:

- نام الگو مثلاً **Filter**
- هدف از این الگو مثلاً ممکن است هدف یک الگو ساده‌سازی نگهداری و مرمت باشد. زیرا می‌تواند چند نوع شیء مختلف را در نظر بگیرد.

- «نیروهای طراحی» که الگو را سبب می‌شوند. مثلاً ممکن است طراحی با الگویی ارائه شود، به طوری که تعدادی از انتقالات و تغییرات مختلف داده‌ها را می‌توان در مورد یک شیء به کار گرفت که بسیاری از آنها وقتی اصولاً الگو ارائه می‌شود، ناشناخته هستند.
- راه‌حلی که این نیروهای طراحی را راحت‌تر می‌سازد.
- کلاس‌هایی که برای اجرای راه‌حل لازم است. مثلاً، چهار کلاس توصیف شده در شکل ۲۲-۹.
- مسئولیت‌ها و همکاری‌های میان کلاس‌ها. به‌طور مثال، ممکن است یک کلاس مسئول ساخت شیء باشد که رفتارش در زمان اجرا تفاوت می‌کند.
- راه‌حلی از نظر برنامه‌سازی که منجر به اجرای کارآمدتری می‌شود. معمولاً چند شیوه برنامه‌نویسی مختلف برای یک الگو وجود دارد. به‌طور مثال، پردازش خطا ممکن است با چند شیوه سر و کار داشته باشد.

طراحی خوب همواره مبتنی بر ساده سازی است. بنابراین هنگامی که ساختارهای ارش بری ساده تر وجود دارد، از ترکیب بهره‌مید.

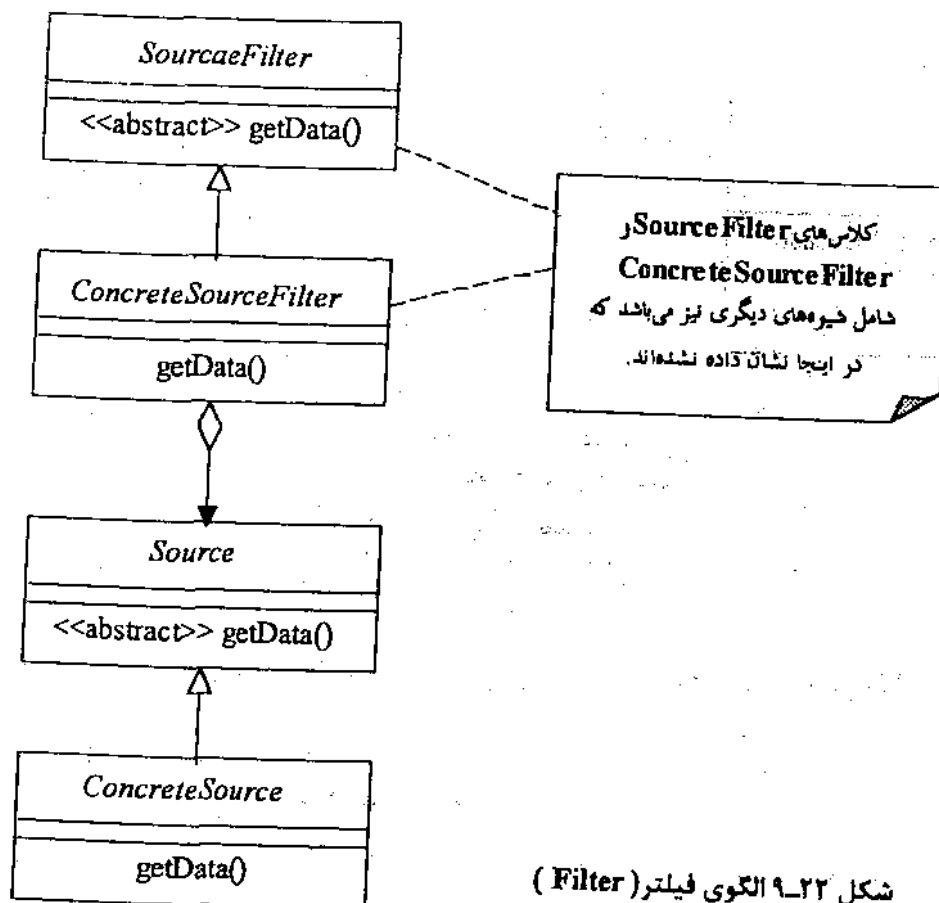
- مثال‌هایی از کد منبع
- ارجاع منابع به الگوهای طراحی مربوطه یا الگوهایی که بتوانند در ارتباط با الگوی توصیفی استفاده شوند.

۲۲-۴-۵ آینده الگوها

در حال حاضر تعداد الگوهای نسبتاً کمی ارائه و کاتالوگ شده‌اند. پنج سال اخیر شاهد انفجار عظیمی از علائق صنعتی بوده‌ایم. الگوها همراه با اجزاء این امیدواری را می‌دهند که مهندسی نرم افزار نهایتاً هم چون دیگر اصول مهندسی درباره کلاس‌ها نرم افزار قابل قیاس با قطعات الکترونیکی شده و الگوها قابل قیاس با مدارهای کوچکی تبدیل شوند که از قطعات ساخته شده‌اند. قبل از این که این اتفاق رخ دهد، کار زیادی باید برای شناسایی الگوها و کلاس‌بندی آنها صورت گیرد. هم چنین نکته این است که وقتی تعدادی از الگوهای موجود بسیار بزرگ می‌شوند یک شکلی از شاخص گذاری خودکار یا نیمه خودکار لازم می‌شود.

هم اکنون الگوهای اندکی وجود دارند اگر چه چند سال بعد شاهد یک انفجار واقعی خواهیم بود.

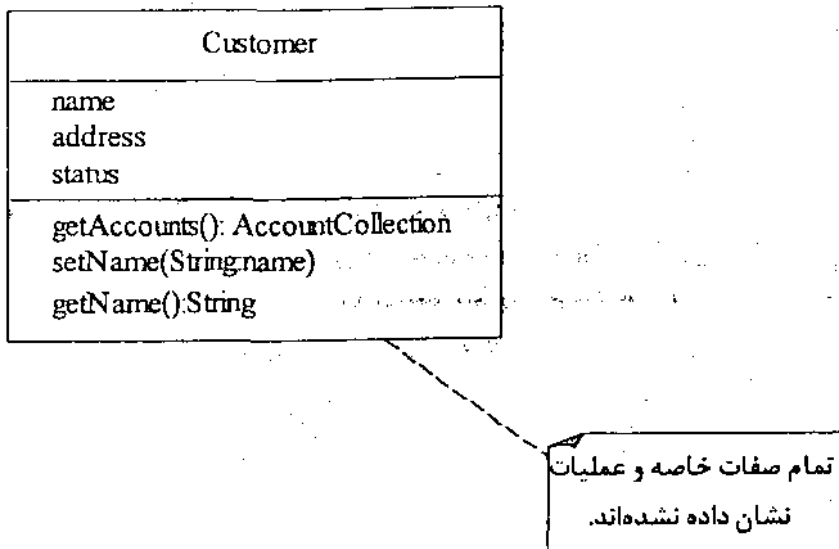
شکل ۹-۲۲ الگوی فیلتر (Filter)

۵-۲۲ برنامه سازی شیء‌گرا

هدف از این بخش توصیف کمی دقیق‌تری از مجموعه روش‌هایی است که زبان UML را می‌سازند. تاکنون در فصل ۲۱ به‌طور خلاصه تولد آن و اجرای اصلی‌اش را تشریح نمودیم. در واقع بسیاری از نمودارهای ارائه شده در فصل ۲۱ و این فصل به UML نوشته و بیان شده‌اند. تصمیم گرفته‌ایم تا این مجموعه روش‌ها را بسط دهیم، زیرا به سرعت در شرکت‌هایی گسترده شده‌اند که از ایده‌های مهندسی برای توسعه نرم‌افزار شیء‌گرا استفاده کرده‌اند. اولین جزیی که قرار است تشریح کنیم، مدل کلاس است.

UML بصورت یک استاندارد بالفعل برای تحلیل و طراحی شیء‌گرا در آمده است

شکل ۲۲-۱۰ یک مثال از یک کلاس توصیف شده در UML

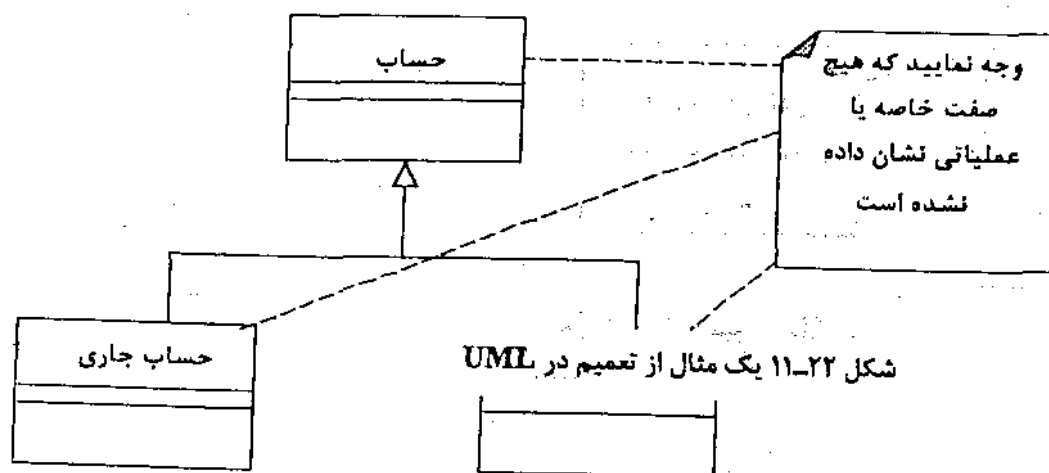
۲۲-۵-۱ مدل کلاس

یک مدل کلاس عبارتست از توصیف کلاس‌های یک سیستم و ارتباطات آنها. این مدل رفتار پویای سیستم مثلاً رفتار تک‌تک اشیا را توصیف نمی‌کند. اولین عنصر نمودار کلاس عبارتست از توصیف هر یک از کلاس‌های مستقل. شکل ۲۲-۱۰ نشان می‌دهد که چگونه یک کلاس توضیح داده می‌شود. این کلاس یک مشتری بانک را توصیف می‌کند.

این شکل بسیار ساده است زیرا تنها حاوی یک کلاس می‌باشد. این کلاس شامل نام کلاس (مشتری - Customer)، نام بعضی از صفات مشخصه آن مثل صفت مشخصه آدرس که حاوی آدرس مشتری است و فهرستی از عملیات مثل عملیات getname می‌باشد که نام مشتری را بازایی می‌کند. هر باکس یا جعبه نمایانگر یک کلاس است. بنابراین حاوی بخشی است که نام کلاس را می‌دهد، بخشی که مشخصه‌های اشیای تعریف شده توسط کلاس را فهرست می‌کند و بخشی که عملیات مربوط به چنین اشیایی را توصیف می‌کند.

هم‌چنین نسخه گرافیکی توصیه‌های به کار رفته در زبان برنامه‌نویسی در شکل ۲۲-۱۰ نشان داده شده‌اند. جعبه‌ای که گوشه سمت راست بالای آن تاخوردگی توجه خوانندگان را به جنبه‌ای از یک نمودار جلب می‌کند. در مورد شکل ۲۲-۱۰، توجه خواننده را به این حقیقت جلب می‌کند که بسیاری از مشخصه‌ها و عملیات مربوط به کلاس مشتریان نشان داده نشده‌اند، مثلاً مجموعه‌ای از حساب‌های مربوط به مشتری در صفات مشخصه این کلاس نیامده‌اند.

شکل ۲۲-۱۰ بسیار ساده است، در عمل نمودارهای کلاس به زبان UML ارتباط بین کلاس‌ها را نشان می‌دهند. چند نوع ارتباط مختلف وجود دارد که می‌توان آنها را بیان نمود. اولین مورد تعمیم می‌باشد.

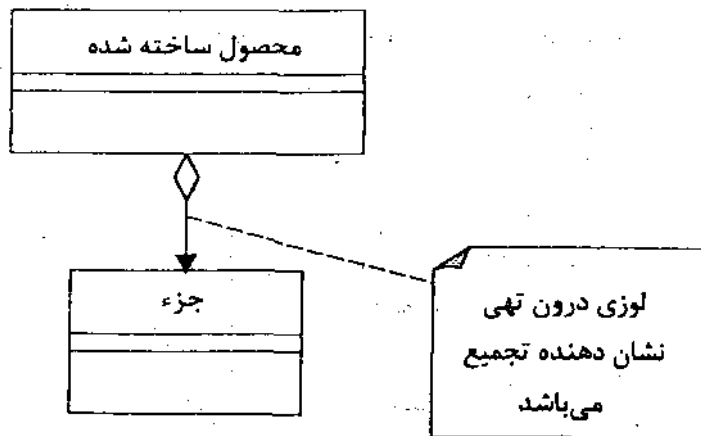

شکل ۲۲-۱۱ یک مثال از تعمیم در UML

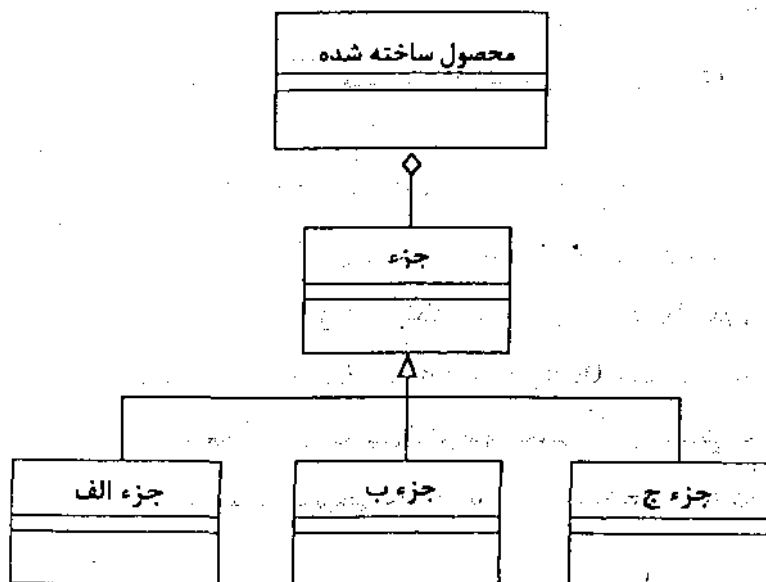
شکل ۲۲-۱۱ یک مثال از تعمیم در UML

۲-۵-۲۲ مدل تعمیم (Generalization)

این ارتباط بین کلاس X و کلاس Y وقتی برقرار می‌شود که کلاس Y نمونه خاصی از X باشد. مثلاً، یک نوع از این رابطه بین کلاس Account دارای ارتباط تعمیم با کلاس‌های خاص‌تر CurrentAccount و Deposit Account است. این رابطه به وسیله یک خط فلش مانند از سوی کلاس‌های خاص‌تر به سوی کلاس‌های عمومی‌تر می‌رود. دوباره توجهتان را به این موضوع جلب می‌کنم که در مورد مقاصد تشریحی ما هیچ گونه عملیات یا مشخصه‌ای را نشان نداده‌ایم. (شکل ۲۲-۱۱)

شکل ۱۲-۲۲ تجميع در UML

شکل ۱۳-۲۲ یک نمودار کلاس UML که تعميم و تجميع را با هم نشان می دهد

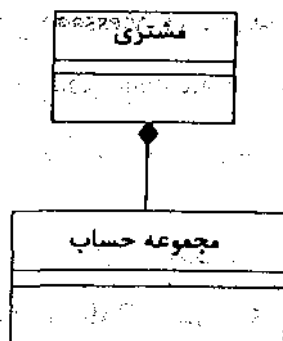
۲-۵-۲۲ تجميع و تركيب (Aggregation & Composition)

بخش قبل رابطه ای را توصیف نمود که می توان از نمودار کلاس UML به نمایش درآورد یعنی تعميم: دو رابطه مهم دیگر عبارتند از تجميع و تركيب. دو نوع رابطه وجود دارند که باعث می شوند یک کلاس اشیایی تولید کند که بخشی از شیء تعریف شده توسط کلاس دیگرند. مثلاً سیستمی برای تولید باید داده مربوط به اقلامی را که تولید شده اند و آن چه که این مواد از آنها ساخته شده اند را نگه دارد. مثلاً، یک کامپیوتر از یکسری قطعاتی تشکیل شده که شامل کابینت، دیسک سخت، مجموعه ای از کارتهای حافظه و غیره می باشد. این کامپیوتر از تعدادی قطعه تشکیل شده و در سیستم شیءگرایی قرار داده شده

تجميع چیست؟

که برای پشتیبانی تولیدی به کار گرفته می‌شود که در این جا رابطه تجمیع بین کلاس‌ای که برای تصویف محصول تولیدی استفاده شده و هر یک از اجزای آن وجود دارد. در این جا می‌گوییم که رابطه تجمیع وجود دارد. شکل ۱۲-۲۲ نشان می‌دهد که چگونه این رابطه در نمودار کلاس UML نشان داده شده است.

شکل ۱۴-۲۲ یک نمودار کلاس UML که ترکیب را نشان می‌دهد.

در این جا خطی که در یک سر آن یک لوزی وجود دارد نشان‌دهنده این است که یک کلاس اشیایی را توصیف می‌کند که حاوی اشیای تعریف شده توسط کلاس دیگرند. در UML، روابط معمولاً ترکیب شده‌اند، مثلاً در شکل ۱۲-۲۲ چند قطعه وجود دارند که دارای یک رابطه تعمیمی با کلاس Component هستند. این مطلب در شکل ۱۳-۲۲ نشان داده شده که در آن Component با چند کلاس خاص‌تر مرتبط است که قطعاتی را توصیف می‌کنند که محصول کاری از آنها ساخته می‌شود.

نوع خاصی از تجمیع وجود دارد که به نام ترکیب یا Composition شناخته می‌شود. این مورد وقتی استفاده می‌شود که شما موقعیتی دارید که در آن شیء دارای چند شیء دیگر است و وقتی شیء اصلی که آنها را در برمی‌گیرد حذف می‌شود همه موارد موجود در آن شیء نیز ناپدید می‌گردند. مثلاً، کلاس Customer که نمایانگر مشتریان یک بانک است دارای ارتباط ترکیبی است که با حساب‌هایی می‌باشد که مشتری در اختیار دارد زیرا اگر مشتری حذف گردد تمام حساب‌هایش نیز حذف می‌گردد. این فرم ارتباط از جهاتی شبیه تجمیع می‌باشد. در این جا لوزی به جای توخالی بودن، سیاه شده است که در شکل ۱۴-۲۲ نشان داده شده است.

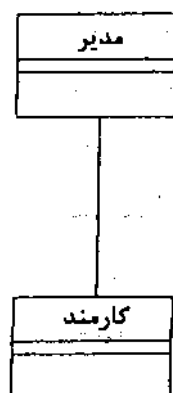
ترکیب چیست؟

۴-۵-۲۲ شرکت پذیری (Association)

تجمیع و ترکیب نمونه‌های خاصی از ارتباط بین دو کلاس‌اند. ارتباط وقتی بین دو کلاس رخ می‌دهد که ارتباطی بین کلاس‌ها وجود داشته باشد و در UML به آن شرکت‌پذیری می‌گویند. نمونه‌هایی از این مورد در زیر آمده‌اند:

- کلاس Manager یا مدیر به وسیله این حقیقت که مدیر بر تعدادی از کارمندان نظارت دارد، با کلاس Employee یا کارمند مرتبط است.
- کلاس Flight یا پرواز به خاطر این حقیقت که هواپیما یک پرواز خاص را انجام می دهد، با کلاس Plane یا هواپیما مرتبط است.
- کلاس Computer به خاطر این که مجموعه ای از پیام ها منتظر پردازش توسط کامپیوترند با کلاس Message یا پیام ارتباط پیدا می کند.
- کلاس BankStatement به خاطر این حقیقت که اعلامیه شامل جزئیات هر تراکنش است با کلاس تراکنش یا معامله مرتبط می شود.

از میان این ارتباطات تنها مورد آخری از نوع تجمیع است. بقیه ارتباطات ساده هستند. چنین ارتباطاتی در UML به عنوان یک خط مستقیم نوشته می شوند. مثلاً، شکل ۱۵-۲۲ اولین رابطه فوق را نشان می دهد.

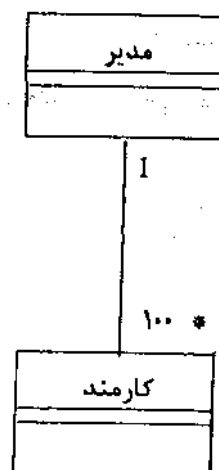

شکل ۱۵-۲۲ یک مثال از یک رابط ساده در UML

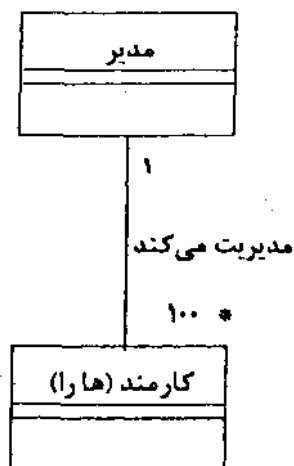
ارتباطات بین کلاس‌ها نیز از نظر تکثیر رابطه و نام ارتباط به ثبت رسیده‌اند. اجازه دهید ابتدا با بررسی مثالی در شکل ۲۲-۱۵، نگاهی به عمل تکثیر داشته باشیم. در این مثال یک مدیر به تنهایی یک یا چند کارمند را مدیریت نموده و هر یک کارمند تحت‌نظر یک مدیر می‌باشد. این رابطه در شکل ۲۲-۱۶ نشان داده شده است.

در این‌جا شماره ۱ که در انتهای بالای خط قرار دارد نشان‌دهنده این است که هر کارمندی تنها تحت‌نظر یک مدیر است. شماره ۱ ستاره‌دار در انتهای خط بیان می‌دارد که یک مدیر حداقل بر یک کارمند نظارت دارد.

ارتباطات بین کلاس‌ها می‌توانند دارای نام باشند تا مشخصاً این رابطه را به ثبت برسانند. مثلاً شکل ۲۲-۱۷ این حقیقت را می‌رساند که یک مدیر مجموعه‌ای از کارمندان را مدیریت می‌کند. جایگزین دیگری در مورد اسناد این رابطه عبارتست از ثبت نقش‌هایی که هر یک از کلاس‌ها در یک رابطه ایفا می‌کنند. نمونه‌ای از این مثال در شکل ۲۲-۱۸ نشان داده شده است. در این‌جا کلاس University دارای نقش میزبانی یک‌سری دانشجویانی است که در عوض آنها نیز نقش اعضای دانشجو دانشگاه را ایفا می‌کنند. معمولاً وقتی ارتباطاتی را که انتخاب کرده‌اید ثبت می‌کنید که اسناد مورد استفاده را تشکیل می‌دهند: از ثبت ارتباطات یا ثبت نقش کلاس‌هایی که در این رابطه شرکت دارند. انجام هر دو کار، در عین حالی که کاملاً معتبر هم باشد، به‌عنوان Overkill در نظر گرفته می‌شود.

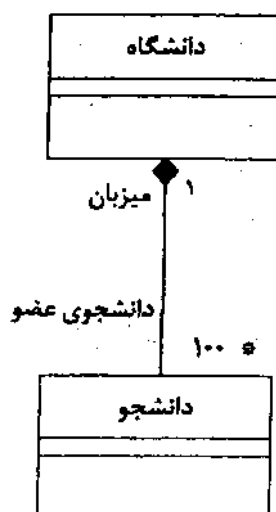
شکل ۲۲-۱۶ چند گانگی در یک نمودار کلاس UML

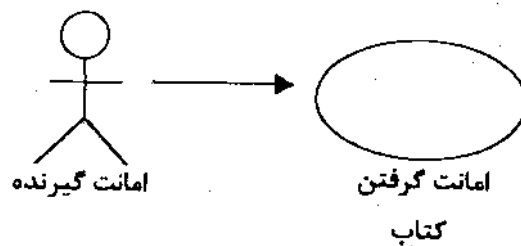
شکل ۲۲-۱۷ مستند سازی یک همکاری

۲۲-۵-۵ Use-Case ها

تاکنون در فصل ۲۱ در مورد موارد کاربرد صحبت کرده ایم. در UML یک مورد کاربرد به صورت بسیار ساده از نظر بازیگران و یک مورد کاربرد ثبت می شود. بازیگر عاملی است که با سیستم ساخته شده در ارتباط متقابل است، مثلاً خلیان هواپیما، گیرنده کتاب از کتابخانه یا مدیر چند کارمند در شرکت. مورد کاربرد اعمالی را ثبت می کند که بازیگر انجام می دهد. مثلاً قرض کردن کتاب، تغییر جهت هواپیما یا افزودن عضوی به تیم برنامه نویسی. یک مورد استفاده ساده در شکل ۲۲-۱۹ نشان داده شده است. این شکل کاربر یک کتابخانه را نشان می دهد که کتاب قرض می کند.

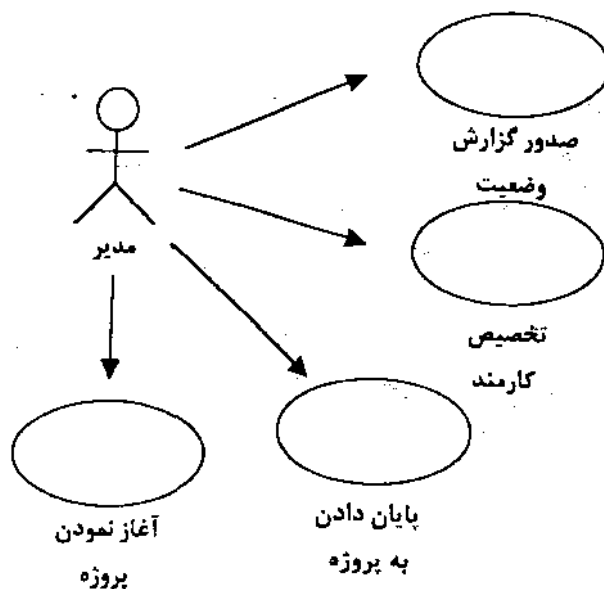

شکل ۲۲-۱۸ مستند سازی نقش ها

شکل ۲۲-۱۹ یک UseCase ساده

بازیگر در این مورد قرض گیرنده‌ای است که از کتابخانه استفاده کرده و شکل بیضی مورد کاربرد با نام آن که در زیر آمده را نشان می‌دهد. موارد کاربرد نمایان‌گر دیدگاه سطح بالایی در عملیات یک سیستم به زبان UML است. به‌طور کلی، ممکن است یک سیستم بزرگ شامل صدها اگر نگوییم هزارها، مورد کاربرد باشد. بخشی از چندمورد کاربردی که همگی دارای یک بازیگر هستند در شکل ۲۲-۲۰ آمده است.

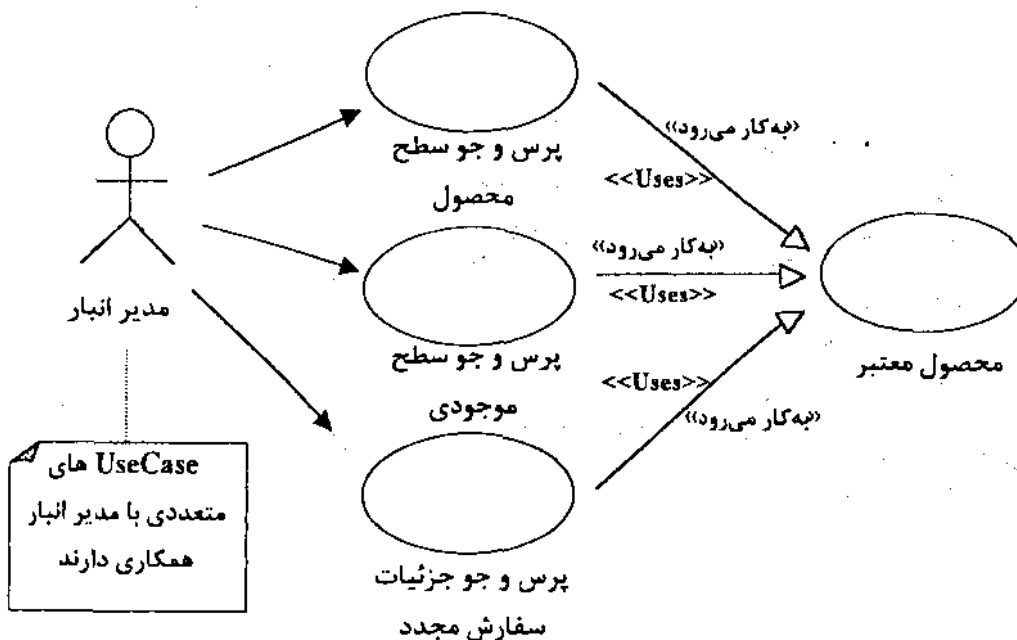

شکل ۲۲-۲۰ تعدادی UseCase

این شکل بعضی از اعمالی را که یک مدیر پروژه ممکن است در هنگام ارتباط متقابل با سیستم مدیریت پروژه انجام دهد، نشان می‌دهد.

وجود موارد کاربرد متعدد به این معنی است که موارد کاربردی وجود دارد که توسط موارد کاربرد دیگر مورد استفاده قرار می گیرد. وقتی این اتفاق رخ می دهد، نمودار مورد کاربرد UML شامل عنوان شناخته شده ای به نام <<Uses>> می باشد که روی پیکانی که منتهی به مورد کاربرد است نشان داده شده است. نمونه ای از آن در شکل ۲۱-۲۲ آمده است که بعضی از موارد کاربرد درگیر در سیستمی برای اجرای نظارت بر محصولاتی در انبار را نشان می دهد. مدیر انبار که به عنوان بازیگر در شکل ۲۱-۲۲ نشان داده شده به وسیله یک سری موارد کاربردی که به اطلاعات محصولات ذخیره شده در انبار دسترسی دارند، مرتبط است. مثلاً مدیر انبار می تواند میزان موجودی محصول به خصوصی را مورد تحقیق قرار دهد. در انجام این عملیات مدیر انبار چند مورد کاربرد ایجاد می کند که هر کدامشان از مورد کاربردی استفاده می کنند که نام محصولی را که به آن ارجاع می کند ارزیابی می نماید، مثلاً مدیر نام محصول معتبری را تایپ نموده است.

در این جا این حقیقت که مورد کاربردی توسط دیگر موارد کاربرد مورد استفاده قرار می گیرد توسط یک پیکان یا فلش با نوک توخالی نشان داده می شود.

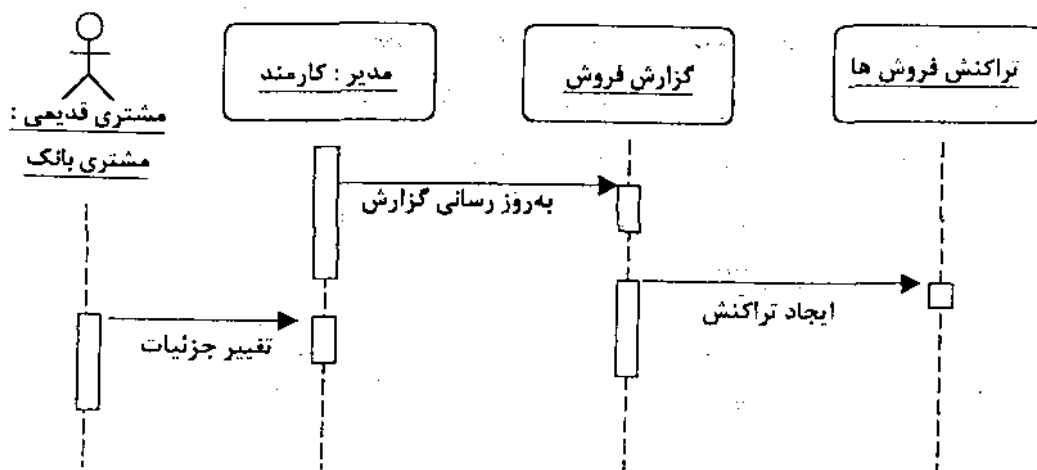

شکل ۲۱-۲۲ مثالی از یک Use Case که با دیگر Use Case ها کار می کند

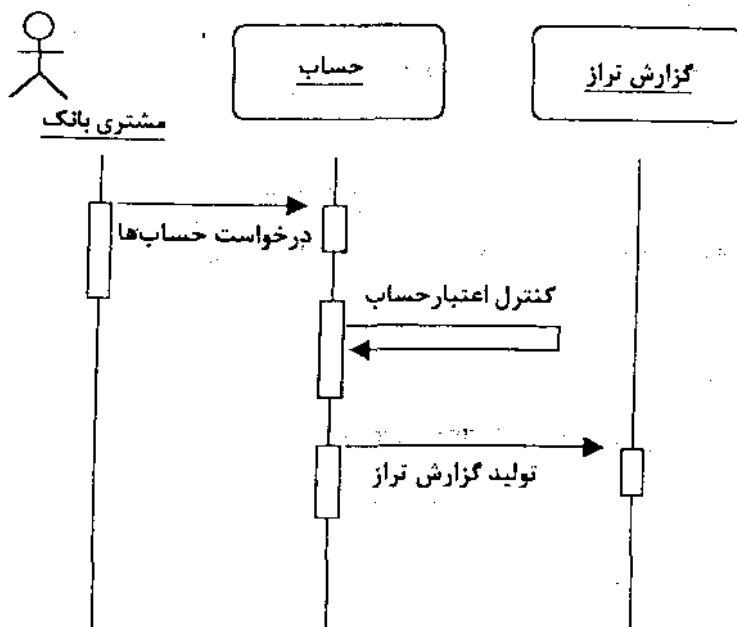
۲۲-۵-۶ مشارکت ها (Collaboration)

در طول اجرای سیستم شیء گرا، اشیا با یکدیگر رابطه متقابل دارند. مثلاً در سیستم بانکداری شیء Account ممکن است پیامی به شیء تراکنش بفرستد تا تراکنشی ایجاد نماید که روی آن حساب صورت گرفته مثلاً حساب دارای بدهی شده است. این نوع اطلاعات برای طراح سیستم شیء گرا در طول فرآیند

شناسایی و ارزیابی کلاس‌ها، مهم است. به‌خاطر این امر، UML دارای دو روش یکسان برای تعریف روابط متقابل است. در این کتاب تنها توجه خود را معطوف به یکی از آنها می‌کنیم: نمودار توالی. نمودار دیگر به‌عنوان نمودار همکاری شناخته شده و هم‌ارز نمودار توالی است. در واقع این دو آنقدر به هم شباهت دارند که ابزارهای CASE اغلب می‌توانند یک نمودار را از روی نمودار دیگری ایجاد کنند. شکل ۲۲-۲۲ مثال ساده‌ای از یک نمودار توالی را نشان می‌دهد.

شکل ۲۲-۲۲ یک نمودار ساده از ترتب (دنباله)

شکل ۲۲-۲۳ مثالی دیگر از یک نمودار دنباله (توالی)

در این نمودار، سه شیء وجود دارد که در یک رابطه متقابل و درونی درگیرند. اولی شیء `manager` (مدیر) است که توسط کلاس `Employee` (کارمند) توصیف شده است. این شیء یک پیام `updateReport` (به روزسازی گزارش) به شیء به نام `salesReport` می فرستد که سپس پیام های `createTransaction` (ایجاد تراکنش) را به شیء های بیشتری از `salesTransaction` ارسال می کنند. در این نمودار توالی سه شیء وجود دارد یکی از آنها یعنی `manager` کلاس خود را یعنی `Employee` مشخص نموده که دیگران این کار را نکرده اند. محتویات یک جعبه در نمودار توالی می تواند شامل تنها نام شیء، نام شیء همراه با نام کلاس اش که توسط علامت (:) جدا شده یا تنها نام کلاس باشد که قبل از آن علامت (:) آمده است. در مورد آخری شیء مبهم است. شکل ۲۲-۲۲ نقش بازیگر را در همکاری نشان می دهد: در این جا بازیگر `BankCostomer` (مشتري بانک) `oldcostomer` (مشتري قدیمی) توسط ارسال پیام `changeDetails` (تغییر جزئیات) با مدیر شیء `Employee` ارتباط برقرار می کند.

شکل ۲۲-۲۳ مثال بیشتری از نمودار توالی را نشان می دهد.

در این جا یک بازیگر که توسط شیء مبهم و بی نامی نمایش داده شده و توسط کلاس `BankCostomer` تعریف شده پیامی به شیء `account` می فرستد که درخواست حساب را می کند. این شیء بررسی می کند که آیا این یک شماره حساب معتبر است یا خیر و سپس پیام `generateBalanceReport` (ارائه گزارش تراز) را به شیء `balance Reports` می فرستد که حاوی اطلاعاتی است که مشتری بانک تقاضا کرده بود.

۲۲-۵-۷ نمودارهای وضعیت

جزء مهم دیگری از `UML`، نمودار وضعیت است. این نمودار حالات مختلفی را نشان می دهد که شیء خودش پیدا می کند و چگونگی انتقال هر حالت به حالات دیگر را نیز نشان می دهد. چنین نموداری شامل چند جزء است:

- حالات^۱ که به عنوان جعبه با گوشه های گرد نشان داده می شوند.
- رویدادها^۲ بین حالات که با خطوط فلش دار نشان داده می شوند.
- تراکنش^۳ که باعث رویدادها بین حالات می شوند.
- یک `startmarker` یا علامت شروع که حالت یا وضعیت اولیه که شیء در هنگام ایجاد آن،

پیدا می کند را نشان می دهد.

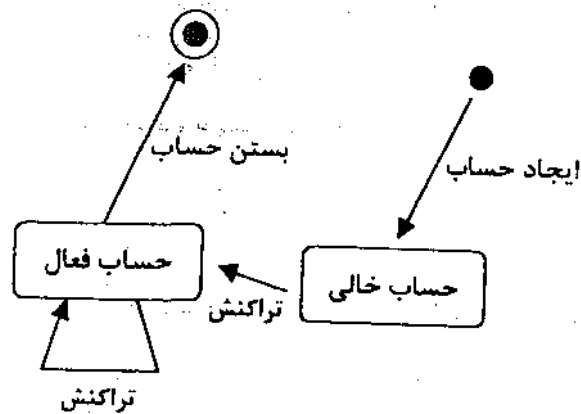
نمودار وضعیت چیست؟

1.States

2.Transitions

3.Events

- علامت توقف یا stopmarker که نشان‌گر این است که شیء به انتهای عمر خودش رسیده است.

شکل ۲۲-۲۴ یک مثال از یک نمودار وضعیت

نموداری از وضعیت به‌عنوان نمونه در شکل ۲۲-۲۴ آمده است. در این جا چرخه حیات حساب بانکی نشان داده شده است. وقتی حساب ایجاد شد به‌عنوان یک حساب خالی در نظر گرفته می‌شود. بلافاصله تراکنش روی حساب صورت می‌گیرد (وجوه وارد شده یا خارج شده از حساب باعث فعال شدن حساب می‌شود). نمودار وضعیت همچنین نشان می‌دهد که چه وقت حساب بسته شده، از بین می‌رود.

۲۲-۶ بررسی موردی - کتاب‌های روی خط (شبکه) On-Line Books

هدف از این بخش تشریح استفاده از نمودارهای UML است که در بخش ۲۲-۵ توصیف شده و در سیستم واقعی کامپیوتری به‌کار گرفته شده‌اند. این سیستم یک سیستم Ecommerce یا تجارت الکترونیکی است.

۲۲-۶-۱ کتابهای روی خط

آن‌لاین بوکز شرکت جدیدالتأسیسی است که شعبه یک شرکت تجارت مولتی مدیای بزرگ به نام پول‌دی پبلیشینگ است. مدیران پول‌دی پبلیشینگ متوجه رشد عظیمی در اینترنت بر اساس خرده‌فروشی از میان کامپیوترهایشان شدند و تصمیم گرفتند برای پاسخ به این نیاز آن‌لاین بوکز را تأسیس کنند. مفهومی که پول‌دی پبلیشینگ داشت یک وب سایت تجارت الکترونیکی بود که حاوی جزئیات ارائه شده در هر کتاب همراه با تسهیلاتی بود که به‌وسیله آن کاربر یک وب سایت می‌توانست کتابهایی را با

استفاده از فرم قرار داده درون صفحه وب، سفارش دهد. بعضی موارد از مجموعه اولیه نیازمندیهای تعریف شده به صورت دقیق توسط کارکنان فنی که به آن لاین بوکر متصل شده در زیر نشان داده شده است:

۱- آن لاین بوکر مایل است یک مرکز فروش آن لاین از طریق وب ایجاد کند. آن سایت وب که این توانایی را ایجاد می کند باید مشتری را قادر سازد جزئیات مربوط به کتاب را جستجو کرده، کتابی را سفارش داده و نام خود را به عنوان گیرنده نامه الکترونیکی ثبت کند که جزئیات پیشنهادات ویژه، انتشارات جدید و بازبینی ها را با خود دارد.

۲- وقتی مشتری وارد سایت وب می شود، هر یک از تسهیلات ارائه شده در پاراگراف فوق نمایش داده می شوند.

۳- اگر مشتری به عنوان گیرنده نامه الکترونیکی ثبت شود از او خواسته می شود تا جزئیات آنها را به اطلاع برساند. این جزئیات شامل نام مشتری، آدرس پست الکترونیکی و آدرس پستی است. عضوی از کارکنان به نام مدیر ارتباطات مسئول ارسال این نامه های الکترونیکی با اطلاعات خواسته شده از طرف مشتری هستند.

۴- مشتری کتابها را از روی بروشور آن لاین با جستجو در صفحات وب همراه با جزئیات کتاب و انتخاب کتابی به وسیله استفاده از مکانیزمی مثل کلیک کردن روی آن کتاب، می خرد. این سیستم یک مرکز خرید مجازی دارد که جزئیات هر کتاب در آن ذخیره شده اند. وقتی سبد خرید با کتابها پر شد، قیمت جمع زده شده همه خریدهای صورت گرفته به مشتری نشان داده می شود.

۵- وقتی مشتری خرید خود را روی شبکه وب تمام کرد، از او تقاضا اطلاعاتی در مورد نحوه پست مورد استفاده می شود. در حال حاضر، ما پست استاندارد را متصور می شویم و تعیین می کند که ظرف ۲۴ ساعت تحویل داده می شود.

۶- سایت وب باید با سیستم کنترل انبار که آن هم نیاز به توسعه دارد، در ارتباط متقابل باشد. این سیستم کنترل انبار باید از عهده دریافت کتابها از انبار ناشران، تحویل کتابها بعد از سفارش توسط مشتری و سفارش مجدد کتابهایی برآید که انبار آنها رو به کاهش گذارده، ما مشکل تهیه کتاب برای انبار را در یک دوره هفت روزه پیش بینی می کنیم.

۷- مدیر کنترل انبار طی یک دوره هفت هفته ای انتخاب می شود. او مسئولیت مراقبت از فروش و دسترسی به انبار را برعهده دارد و اینکه، وقتی موجودی یک کتاب رو به کاهش گذاشت آن را مجدداً سفارش دهند. برای انجام این کار، سیستم کنترل انبار باید گزارشات مرتبی را در مورد فروش و کاهش موجودی ارائه دهد.

۸- مدیر بازاریابی برای دوره ای هشت هفته ای انتخاب می شود. مدیر بازاریابی کار تعیین قیمت فروش کتابها را به عهده دارد. تصور می کنیم که یک کتاب در طول اولین دوره زندگی دارای

قیمت‌های مختلف فروش است. مثلاً ممکن است تصمیم بگیریم که در چند هفته اول آن را با تخفیف زیادی ارائه کنیم و سپس قیمت را به قیمت‌های پیشنهادی ناشر نزدیک‌تر کنیم.

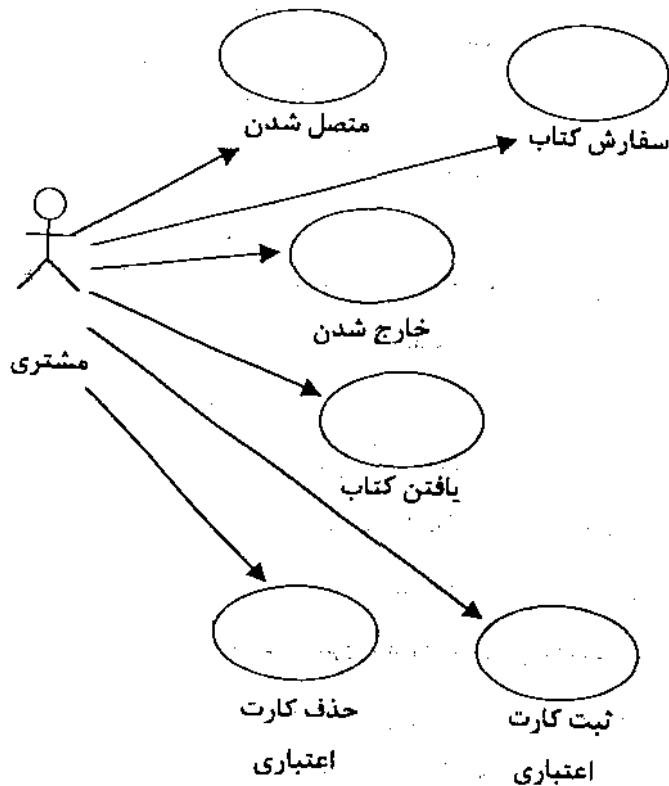
شرکتی که نرم‌افزار برای شرکت آن‌لاین بوکز تولید کرده ابتدا چند کلاس‌بندی پیشنهادی را شناسایی کرد. جزئیات آن در زیر آمده است:

- پرونده مشتری^۱ - جزئیات مربوط به کسی که کتاب می‌خرد یا برای دریافت نام الکترونیکی که حاوی اطلاعات بازاریابی است، ثبت‌نام کرده است.
- کتاب - قلم اصلی که آن‌لاین بوکز می‌فروشد.
- سفارش^۲ - سفارشی که مشتری برای یک یا چند کتاب می‌دهد. ممکن است این سفارش برای یک نسخه از یک کتاب یا یک نسخه از هر کتاب یا چندین نسخه از کتابها باشد. سفارش شامل چند خط برای سفارش و مشخصات پستی است.
- محل نوشتن سفارش^۳ - یک خط برای یک سفارش. مثلاً سفارش یک نسخه از یک کتاب. سفارش شامل یک یا چند خط مربوط به سفارش است. خط سفارش حاوی اطلاعاتی در مورد نوع کتاب مورد سفارش و تعداد سفارش داده شده است (که این معمولاً ۱ است).
- سبد خرید^۴ - اصطلاحاً سبیدی است برای خرید که در طول گردش در سایت وب همراه مشتری است تا سفارش دهد. محتویات سبد، خطوط سفارشند. وقتی مشتری فرم سفارش را درون سبد را تکمیل می‌کند که خطوط سفارش درون سبد خرید و اطلاعات پستی تهیه شده توسط مشتری به سفارش افزوده شده باشند.
- BackOrder - این بخشی از سفارش است که در حال حاضر توسط موجودی انبار شرکت ارائه نمی‌شود. اگر مشتری از منتظر ماندن برای یک کتاب راضی باشد، برای او یک Back Order صادر می‌شود. این Back Order وقتی برقرار می‌شود که موجودی کتابهای سفارشی توسط آن‌لاین بوکز دریافت می‌شود.
- انبار^۵ - مجموعه‌ای از کتابهایی است که در حال حاضر ذخیره شده‌اند. سفارش یک کتاب یا مجموعه‌ای از آنها به انبار ارسال می‌شود و کارکنان آن‌جا کتابها را از قفسه‌های آن در انبار خارج کرده بسته‌بندی نموده و برای مشتری ارسال می‌کنند. جزئیات موجودی تنظیم می‌شوند.

1. Customer Record
2. Order
3. Order Line
4. Shopping Cart
5. Warehouse

- پرونده موجودی^۱ - اطلاعاتی است که جزئیات موجودی کتابی را تشریح می کند. مثلاً چند تا از این کتاب موجود است، سطح کنونی آن برای سفارش مجدد به ناشر چه میزان بوده و محل کتابها در داخل انبار کجاست.
- (اعلامیه بسته بندی)^۲ - این یادداشتی است که با مجموعه ای از کتابها برای مشتری ارسال می شود. اعلامیه بسته بندی حاوی اطلاعاتی در مورد کتابهای ارسالی و نرخ پست به کار گرفته است. همچنین شامل جزئیات هر کتابی است که به خاطر موجود نبودن در انبار، ارسال نشده است.
- کارت اعتباری^۳ - مشتری با استفاده از کارت اعتباری پول کتابها را می دهد. این سیستم به مشتری اجازه می دهد کارت خود را از قبل ثبت کند. به طوری که آنها مجبور نیستند با هر سفارش جدید آنها را مجدداً تایپ کنند.
- اینها کلاس های اصلی شناسایی شده اند. در این جا چند نفر به نام بازیگر نیز هستند که باید شناسایی شوند:
- مشتری^۴ - این فرد بازیگر اصلی است: شخصی که کارهایی را انجام می دهد که منجر به تغییرات عمده ای در وضعیت سیستم می شود.
- مدیر بازاریابی^۵ - بازیگر مهمی که بسیاری از پارامترهای سیستم مثل تنظیم قیمت کتاب را تنظیم می کند.
- مدیر کنترل انبار^۶ - کسی که موجودی انبار را کنترل نموده و در مورد سفارش موجودی تصمیم گیری می کند.

1. Stock Record
2. Packing Note
3. Credit Card
4. Customer
5. Marketing Manager
6. Stock Control Manager

شکل ۲۵-۲۲ برخی UseCase ها برای بازیگر مشتری

تعداد بسیار زیادی موارد کاربرد مربوط به این بازیگران وجود دارد که بسیاری از آنها که مربوط به مشتری هستند در شکل ۲۵-۲۲ نشان داده شده‌اند.

انتخاب موارد کاربرد مربوط به مشتری و آنچه که در شکل ۲۵-۲۲ آمده است شامل موارد کاربردی

برای:

- اتصال به سیستم^۱ - در این جا مشتری نام و کلمه رمز خود را ارائه می‌دهد. وقتی وارد سیستم شد می‌تواند کاتالوگ کتاب‌ها را مورد بازدید قرار دهد.

- سفارش^۲ - در این جا مشتری یک یا چند نسخه از یک کتاب را سفارش می‌دهد.

- پایان کار^۳ - مشتری سفارش خود را تکمیل کرده و به سیستم دستور می‌دهد از محل

ارسال سفارش کار پردازش را آغاز کند.

- پیدا کردن یک کتاب^۴ - مشتری کاتالوگ آن‌لاین را در مورد کتاب خاصی جستجو می‌کند.

1. Logging in

2. Ordering

3. Checking out

4. Finding a Book

• حذف یک کارت اعتباری^۱ - در این جا مشتری یکی از کارت های اعتباری مربوط به خود را حذف می کند.

• ثبت کارت اعتباری^۲ - در این جا مشتری یکی از کارت های اعتباری خود را در سیستم ثبت می کند.

بخشی از یک سری نمودارهای سیستم در شکل ۲۲-۲۶ نشان داده شده اند. یک سری نقش های مربوط به این نمودار حذف شده اند، معمولاً آنها نیز گنجانده می شوند. بعضی از ارتباط های بین کلاس ها حذف شده است.

نمودار، بسیاری از کلاس هایی را نشان می دهد که قبلاً توصیف شده اند. تنها کلاس هایی که توصیف نشده اند Satisfied Order و BackOrder هستند. این دو کلاس نوع خاصی از کلاس Order هستند که نمایانگر سفارش کتابها از سوی مشتری است.

وقتی از سوی مشتری سفارشی داده شد، بعضی از اقلام سفارشی پیدا نمی شوند، زیرا ممکن است این کتابها موجود نباشند. وقتی این امر رخ می دهد سفارش دو قسمت می شود: تمام کتابهایی که موجودند در شیء SatisfiableOrder قرار می گیرند و کتابهایی که موجود نمی باشند در شیء BackOrder قرار دارند. ارتباطات این نمودار کلاس در زیر به تفسیر آمده است:

• انبار با تعدادی پرونده موجودی مرتبط است که جزئیات کتابهای ذخیره شده در انبار را دارند. یک انبار با یک یا چند پرونده موجودی مرتبط است.

• یک پرونده موجودی با یک کتاب و یک کتاب با یک پرونده موجودی ارتباط دارد.

• یک کتاب را می توان در چند خط سفارش یافت، اما تنها یک کتاب در هر خط مورد رجوع قرار دارد.

• یک سفارش شامل چند خط سفارش و یک خط با یک سفارش مرتبط است.

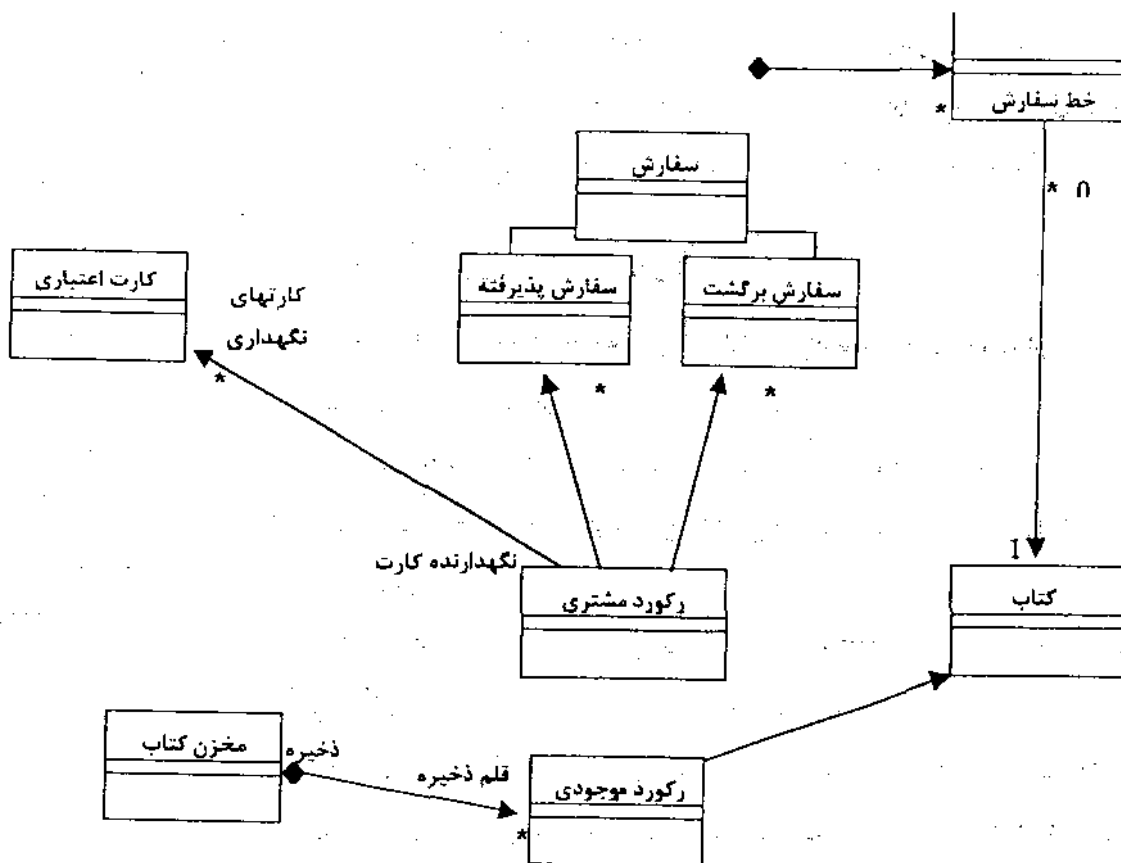
• مشتری یک سری کارت های اعتباری را در سیستم ثبت می کند، یک کارت اعتباری با یک مشتری مرتبط است.

• هر مشتری با یک سری سفارش انجام گرفته در طول یک دوره زمانی، ارتباط دارد. هر سفارش موفق با یک مشتری رابطه دارد.

• هر مشتری با یک سری کتابهایی که در حال حاضر موجود نیستند مرتبط است و هر کتاب عدم سفارش داده شده با یک مشتری مرتبط می باشد.

1. Deleting a Credit Card

2. Registering a Credit card

شکل ۲۲-۲۶ خلاصه ای از یک نمودار کلاس برای مطالعه موردی

شکل ۲۶-۲۲ تنها بعضی از ارتباطات مورد بحث را نشان می‌دهد، مثلاً ارتباطی بین کارت‌های اعتباری و سفارشات به‌خاطر این حقیقت وجود دارد که یک کارت اعتباری به‌خصوص برای پرداخت سفارش استفاده می‌شود. در هر حال، جزئیات کافی نشان داده شده تا اشاره‌ای باشد برای این که یک نمودار کلاس‌بندی پیچیده UML چه شکلی است.

مثالی از نمودار توالی مربوط به بررسی موردی در شکل ۲۲-۲۷ نشان داده شده است: در این جا مشتری کتابی را سفارش می‌دهد. این کار باعث جستجو در موجودی انبار و هماهنگی لازم در صورت موجود بودن می‌شود. اگر کتاب وجود داشته باشد شیء خط سفارش ایجاد می‌گردد که سپس به سفارشی افزوده می‌شود که بر اثر تقاضای مشتری در سایت وب آن لاین بوکر، ایجاد شده است. (شکل ۲۲-۲۸) نمودار نهایی، نمودار وضعیت را در مورد شیء Order نشان می‌دهد.

مشتری سفارشی داده و وضعیت شیء Order به‌صورت یک سفارشی نسبی درمی‌آید سپس مشتری حق دارد کتاب‌های بیشتری را در صورت درخواست اضافه نموده یا کتابی را از سفارش حذف نماید. در هر مرحله‌ای در طول انجام سفارش مشتری می‌تواند سفارش خود را لغو کند که این کار منجر به خاتمه عملیات می‌شود. وقتی مشتری به پایان کار اشاره دارد سفارش تبدیل به یک سفارش تکمیل شده می‌شود. در این برهه مشتری دو راه پیش‌رو دارد: سفارش را کنسل نموده یا نوع ارسال را برای انجام سفارش،

معرفی کند. اگر نوع پست انتخاب شود کار انجام سفارش تکمیل می شود. در این مرحله مشتری دو راه دیگر دارد: سفارش را تأیید کند که در آن صورت سفارش تکمیلی برای پردازش ارسال می شود یا آن را لغو کند. هر دوی این گزینه ها منجر به نقطه خروجی در روی نمودار می شوند.

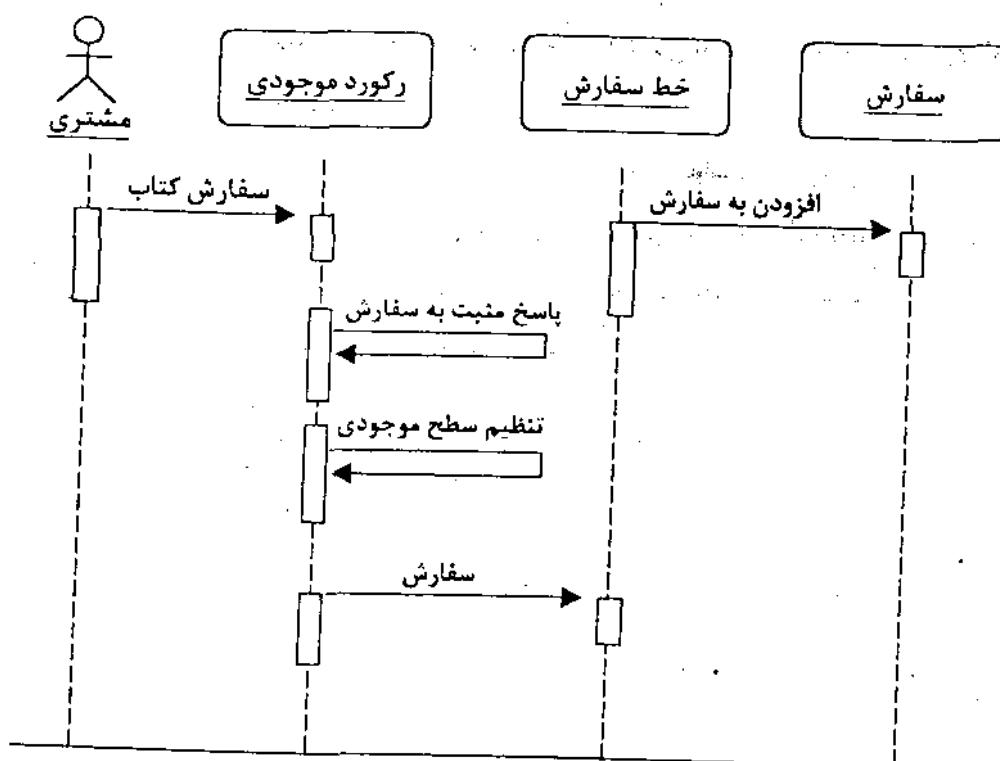
۷-۲۲ برنامه سازی شیء گرا

مرحله نهایی توسعه در چرخه عمر شیء گرای، برنامه سازی است. هدف این کتاب وارد شدن به جزئیات مربوط به این کار نیست، زیرا با این که برنامه نویسی بسیار مهم است. اما به عنوان یک فعالیت جانبی در کنار تحلیل و طراحی در نظر گرفته می شود. اما یک معرفی نامه کوتاه در زبان برنامه نویسی جاوا آمده است. بخش «خواندنی های دیگر و منابع اطلاعاتی» در پایان این فصل تعدادی از کتاب های خوب را در این زمینه معرفی می کند.

فرآیند برنامه نویسی مستلزم تبدیل طراحی شیء گرا به کد برنامه است. این کار بدین معنی است که کلاس های تعریف شده در طراحی باید به کلاس هایی تعریف شوند که در یک زبان برنامه نویسی شیء گرا مثل C++, Java یا Smalltalk بیان شده اند. در این بخش روی زبان جاوا متمرکز می شویم که به سرعت به زبان برنامه نویسی مؤثر موجود برای توسعه سیستم های توزیع شده توسط مودم تبدیل شده است. هر کلاس در زبان جاوا توسط یک کلمه کلیدی معرفی می شود. داخل کد کلاس، برنامه نویس، صفات خاص و عملیات آن کلاس را مشخص می سازد. نمونه ای از کد ساختار بندی کلاس در زیر نشان داده شده است:

```
class Customer
{
private String customerName;
private String customerAddress;
// More attributes defined here
public String getCustomerName()
{
// Code for getCustomerName
}
public void modifyCustomerAddress(String address)
{
// Code for getCustomerName
}
// Code for the reminder of the Operations
}
```

اولین خط برنامه نام کلاس‌ای به نام Customer را مشخص می‌سازد. بلافاصله به دنبال آن توصیف صفات خاصه کلاس شروع می‌شود. در برنامه فوق ما تنها دو صفت خاصه را نشان داده‌ایم: نام مشتری و آدرس آنها. هر دوی آنها به‌صورت رشته بیان شده‌اند. معمولاً در سیستم واقعی صفات خاصه بسیار بیشتری مربوط به چنین کلاس‌هایی وجود دارد. توصیف صفت خاصه شامل نوع (رشته) و رویت آنهاست.

شکل ۲۲-۲۷ یک نمودار ترتیبی (توالی - دنباله) برای مطالعه موردی

در مثال فوق دو صفت خاصه نشان داده شده دارای قابلیت رویت خصوصی هستند. یعنی از طریق هر برنامه‌ای در داخل کلاس قابل دسترسی هستند اما از برنامه‌ای خارج کلاس این امر میسر نیست. مثلاً برنامه‌ای که متعلق به کلاس دیگری می‌باشد. یعنی متغیرهای یک حالت در یک کلاس احاطه شده‌اند. تعیین‌کننده‌های قابلیت رویت دیگری نیز در جاوا وجود دارند. یکی از آنها را بعداً وقتی عملیات درون یک کلاس را شرح می‌دهیم خواهیم دید.

در کلاس Customer دو عملیات را نشان داده‌ایم. اولی عملیات `getcustomername` است که به

نام مشتری توصیف شده در کلاس برمی‌گردد.

کلمه کلیدی `String` مشخص می‌کند که این عملیات یک رشته را برمی‌گرداند و کلمه رمز `public`

این حقیقت را بازگو می‌کند که هر برنامه‌ای از کلاس دیگر می‌تواند از این عملیات استفاده کند. کلمه

public مخالف کلمه private است که به تفصیل در پاراگراف قبل گفته شد. برنامه این عملیات در براکت‌های شکسته عملیات قرار دارد.

عملیات modifyCustomeraddress از دو جهت با عملیات getcustomerName فرق دارد. اول این که، یک حرف رمز پوچ در مقدمه آن آورده شده که نشان گر این است که از عملیات نتیجه‌ای حاصل نمی‌شود؛ عملکرد آن تنها کارهایی را به انجام می‌رساند که صفات خاصه کلاس را تغییر می‌دهند. دوم این که، عملیات مربوط به یک آرگومان آدرس، رشته‌ای است نمایان گر آدرس جدید مشتری که باید جایگزین قبلی شود.

این فرم ابتدای یک کلاس در زبان جاواست. این فرم از بسیاری جهات مشابه ساختار کلاس‌هایی است که به سایر زبان‌های شیءگرا بیان شده‌اند. به جز Smalltalk، برنامه کامل یک کلاس بسیار ساده در زیر آمده است. این کلاس نمایان گر یک شمارنده بازدید است یعنی دستگاهی که تعداد دفعات بازدید یک کاربر را از آن سایت وب نشان می‌دهد.

```
class Hitcounter
{
private int hits;
public Hitcounter(int startValue)
{
hits = startValue;
}
public void setCounter(int value)
{
hits = value;
}
public int getCounter()
{
return hits;
}
public void incrementCounter()
{
hits++;
}
}
```

این کلاس HitCounter نامیده می‌شود. یک مشخصه به نام hits دارد که تعداد دفعات بازدید کاربر را نشان می‌دهد. عملیات بعدی که دارای همان نام کلاس است به عنوان سازنده یا Constructor نامیده می‌شود. این کلاس‌ای از برنامه قابل اجراست که وقتی اجرا می‌شود که شیء ایجاد شده باشد. این

کلاس یک آرگومان تک رقمی دارد که مقدار اولیه این شماره است. وقتی کاربر این کلاس می‌خواهد شیء HitCounters را ایجاد کند، برنامه‌ای که این کار را می‌کند عبارتست از:

```
HitCounterhc = newHitCounter(0);
```

کلمه کلیدی new سازنده را فرا می‌خواند تا شیء HitCounter را ایجاد کند که دارای مقدار اولیه برابر با صفر است.

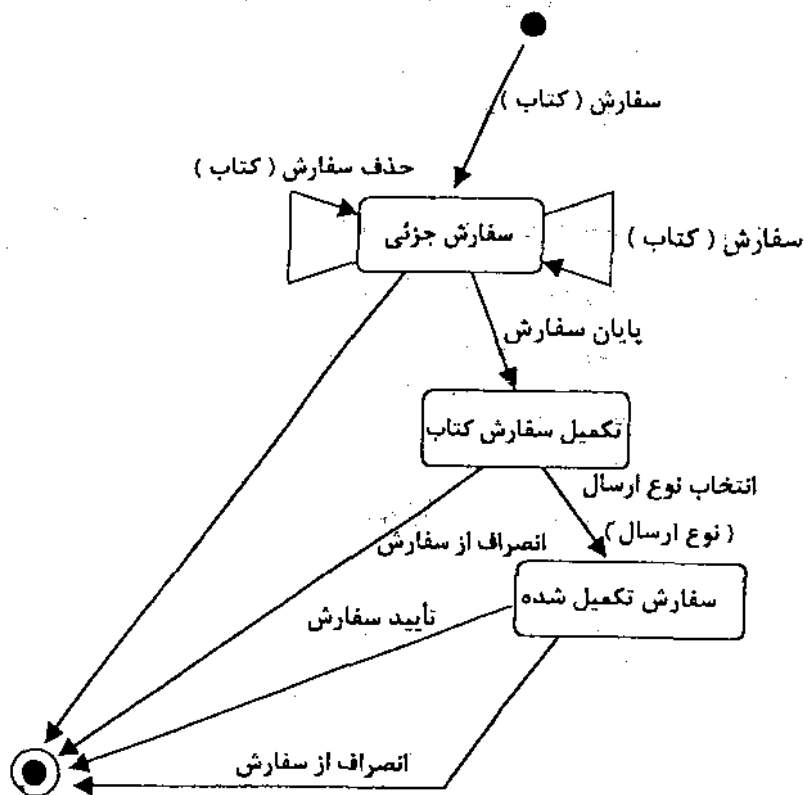
عملیات getCounter با مقدار کنونی صفت خاصه hits بازمی‌گردد. عملیات set Counter این مقادیر را با مقدار فرضی آرگومان آن مجدداً تنظیم می‌کند و عملیات IncrementCounter مقادیر hits را یکی افزایش می‌دهد (عملیات ++ حاصل افزایش به‌وسیله یک عملیات است). ترکیب زبان جاوا برای ارسال پیام‌ها به شیء بسیار ساده است و عبارتست از:

Object name. Operation (Arguments)

مثلاً برای افزایش شیء HitCounter برنامه hc خواهد بود:

```
hc.incrementCounter( )
```

کلاس فوق بسیار ساده است. این کلاس مشخصه‌های ساختار اصلی چگونگی تعریف یک کلاس را تشریح می‌کند. پیچیدگی‌های بیشتری وجود دارد مثل این حقیقت که چندین سطح رؤیت را می‌توان مشخص نمود. این مورد خارج از دامنه کتاب مهندسی نرم‌افزار است.

شکل ۲۲-۲۸ یک نمودار وضعیت

دو راه برای ترکیب کلاس‌ها وجود دارد: اولی عبارتست از وراثت و دومی تجميع. زبان‌های برنامه‌نویسی شیءگرا حاوی تسهیلاتی هستند که هر دو این کارها را به راحتی ممکن می‌سازد. در جاوا کلمه کلیدی `extends` برای اشتیاق کلاس‌ای از درون کلاس موجود به کار می‌رود یعنی همان وراثت. مثلاً فرض کنیم که لازم است کلاس جدیدی را که بسیار شبیه کلاس `HitCounter` است به دست آوریم. اما زمانی را که در آن این بازدهی‌ها رخ داده نیز ذخیره کنیم. ساختار چنین کلاس جدیدی که از `HitCounter` به صورت وراثت به وجود می‌آید در زیر آمده است:

```

class TimeHitCounter extends HitCounter
{
    // any new attributes

    // any new operations
}
  
```

کلمه کلیدی extends این حقیقت را بیان می‌دارد که کلاس TimedHitCounter وارث کلاس HitCounter است. برنامه این کلاس در زیر آمده است:

```
class TimeHitCounter extends HitCounter
{
    Time timeAccesssed;
    public TimeHitCounter(int startValue)
    {
        super(startValue);
        timeAccesssed = new TimeAccesssed();
    }
    public void setCounter(int value)
    {
        super.setCounter(value);
        timeAccesssed.setNow();
    }
    public Time getTime()
    {
        return timeAccesssed;
    }
    public void incrementCounter()
    {
        super.incrementCounter();
        timeAccesssed.setNow();
    }
}
```

به‌خاطر دارید که در وراثت عملیات کلاس مافوق (در مورد ما HitCounter) به‌وسیله کلاس فرعی به بعدی می‌رسیند (که در مورد ما TimedHitCounter است) مگر این‌که باطل شده باشند. اولین عملیات یعنی setCounter روش مربوطه را در کلاس فرعی باطل می‌سازد. این عملیات ابتدا صفات مشخصه hits را درون کلاس فرعی با فراخوانی سازنده آن (کلمه رمز Super برای آن استفاده می‌شود) راه‌اندازی می‌کند و سپس شیء جدید Time را می‌سازد. این شیء در جای دیگری تعریف شده و ما برنامه آن را نشان نمی‌دهیم. همچنین عملیات set Counter عملیات مربوطه را درون HitCounter لغو می‌کند. کد داخل این کلاس ابتدا صفت خاصه hits کلاس فرعی را مساوی ارزش آن (Value) تنظیم می‌کند. سپس پیام setNow به صفات خاصه timeAccesssed ارسال می‌شود تا ارزش آن را

برابر با زمان کنونی حساب کند، برنامه عملیات setNow بخشی از کلاس Time را تشکیل داده و نشان داده نمی شود. روش

get Time ساده است. تمام چیزی که انجام می دهد عبارتست از بازگرداندن مقدار صفات خاصه timeAccessed. عملیات Increment Coonter عملیات مربوطه را درون Hit Coonter لثو می کند. ابتدا ارزش هیت ها را با فراخوانی عملیات Increment Coonter درون کلاس فرعی افزایش می دهد. سپس با ارسال پیام Set Now به آن، مقدار Time Accessed را تنظیم می کند. روش Get Coonter که از Hit Coonter به ارث رسیده لازم نیست لثو شود زیرا همه کاری که می کند این است که با مقدار مشخصه Hits که درون کلاس فرعی است بازی گردد.

این گونه یک زبان برنامه نویسی شیءگرا نوعی، عمل وراثت را اجرا می کند. اجرای تجمیع ساده تر است: همه آن چه لازم است عبارتست از در برگرفتن قسمت های جمع آوری شده به عنوان صفات خاصه یک کلاس. مثلاً کلاس Computer که در زیر آمده نمایان گر یک کامپیوتر است. این کلاس بخشی از یک سیستم را برای زمان بندی ساخت کامپیوترها نشان می دهد. یک کامپیوتر تجمیعی از یک نمایشگر، صفحه کلید، پردازنده و غیره است. این موارد در کلاس به صورت یکسری صفات خاصه نشان داده شده است:

```
class computer
{
    private Monitor mon;
    private Keyboard kb;
    private Processor proc;
    // Remainder of attributes

    //Definition of all the operations associated with computer
}
```

به عنوان مثال نهایی از گدهای بیشتری از جاوا، از روی مطالعه موردی بررسی نشان داده شده در شکل ۶-۲۲ برنامه بیشتری برای مشتری تولید کرده ایم. مشتری کسی است که با استفاده از اینترنت کتاب می خرد. برنامه برای بسیاری از روش ها کاملاً ساده است:

```
class customer
{
    String name, address, creditCardType, password, securityInformation;
    BuyingHistory bHist;
    CurrentOrders cOrders;
    Preferences custPreferences;
```

```
Public getCustPreferences;  
{  
return custPreferences;  
}  
public String getName()  
{  
return name;  
}  
public String getAddress()  
{  
return Address;  
}  
public String getCreditCardType()  
{  
return creditCardType;  
}  
public String getPassword()  
{  
return password;  
}  
public String getSecurityInformation()  
{  
return SecurityInformation()  
}  
public void setName(String nm)  
{  
name = nm;  
}  
public void setAddress(String addr)  
{  
address = addr;  
}  
public void setCreditCardType(String ccType)  
{  
CreditCardType = ccType;  
}  
public void setPassword(String pWord)  
{  
password = pWord;  
}
```

```
}  
public void setSecurityInformation(String secInfo)  
{  
    SecurityInformation = secInfo;  
}  
public void setCustomerPreference(Preferences pf)  
{  
    custPreference = pf;  
}  
public void initialiseBuingHist()  
{  
    // initialize the buing history using the method setClear  
    bHist.setClear();  
}  
public void addBuingTransaction(BuingTransaction bt)  
{  
    // uses the metho add defined in BuingHist to add a book  
    // BuingTransaction to the customer object  
    bHist.add(bt);  
}  
public BuingHistory getHist()  
{  
    return bHist;  
}  
public void initialiseCurrentOrders()  
{  
    // uses the method setClear found in CurrentOrders to  
    // initialise the current orders  
    cOrders.setClear();  
}  
public void addOrder(Order ord);  
{  
    // uses the method addCurrentOrder found in CurrentOrders  
    cOrders.addCurrentOrder(ord);  
}  
public void removeOrder(Order ord)  
{  
    // uses the method removeCurrentOrder found in CurrentOrders  
    cOrders.removeCurrentOrder(ord);
```



```

}
public int noOfCurrentOrders()
{
// uses the method no found in CurrentOrders
return cOrders.no();
}
public CurrentOrders getCurrentOrders()
{
return cOrders;
}
...
}

```

بسیاری از روش‌ها ساده هستند: تمام آن‌چه که انجام می‌دهند عبارتست از تنظیم یا به‌دست آوردن مقادیر صفات خاصه‌ای که در شیء Customer یافت می‌شوند. این صفات خاصه عبارتند از:

- name - نام مشتری
- address - آدرس مشتری
- creditCardType - رشته‌ای که نوع کارت اعتباری مورد استفاده مشتری را نشان می‌دهد.
- passWord - رشته مورد استفاده مشتری برای دسترسی به سایت وب کتاب فروشی.
- securityInformation - این رشته‌ای است که توسط مشتری برای شناساندن خودشان به کارکنان سرویس در مورد فراموش کردن کلمه رمزشان، استفاده می‌شود. مثلاً، ممکن است شامل مجل تولد مشتری باشد.
- BHist - این سلبقه کتاب‌هایی است که مشتری خریده است.
- cOrders - شامل جزئیات هر سفارشی است که در حال حاضر مشهود است. مثلاً سفارشی که فعلاً قابل تأمین نیست.
- preferences - شامل فهرستی از اولویت‌های خرید برای مشتری. مثلاً این حقیقت که

مشتری اغلب رمان‌های جنایی می‌خرد.

چندین شیوه وجود دارند که روش‌های تعریف شده در دیگر کلاس‌ها را فرا می‌خوانند. مثلاً روش removeOrder که یک سفارش مهم را از جزئیات مربوط به مشتری پاک می‌کند که از روش removeCorrentOrder از کلاس Current Orders استفاده می‌کند.

۲۲-۸ خلاصه

طراحی شیءگرا مدل OOA را از جهان واقعی به مدل خاص پیاده سازی تبدیل می کند، که در نرم افزار شناسایی می شود. فرآیند طراحی شیءگرا را می توان به صورت هرمی تشریح کرد که چهار لایه دارد. اولین لایه زیرین بر طراحی سیستم های فرعی متمرکز است که کارکردهای اصلی سیستم را پیاده سازی می کند. لایه کلاس، معماری شیء و سلسله مراتب کلی کلاس را که برای پیاده سازی سیستم لازم است نشان می دهد. لایه پیام نشان گر چگونگی همکاری میان اشیا است که مشخص می شوند و لایه وظایف روش ها و عملیاتی را شناسایی می کند که هر کلاس را توصیف می نمایند.

مانند تحلیل شیءگرا، روش های متفاوتی در طراحی شیءگرا وجود دارد. UML تلاشی است برای به وجود آوردن رهیافتی در طراحی شیءگرا که در تمام حوزه های کاربردی قابل کاربرد باشد. UML و دیگر روش ها از طریق دو سطح تجزیدی به فرآیند طراحی می رسند - طراحی سیستم های فرعی و طراحی اشیای تک.

در طول طراحی سیستم، معماری سیستم شیءگرا گسترش می یابد. علاوه بر توسعه سیستم های فرعی، روابط متقابل آنها و جایگاه آنها در لایه های معماری، طراحی سیستم جزء تعامل کاربر، جزء مدیریت وظائف و مدیریت داده ها را نیز مدنظر دارد. این جزءهای سیستم فرعی زیربنای طراحی را مهیا می سازند که برنامه کاربردی را قادر می سازد به طور مؤثر عمل کند. فرآیند طراحی شیء روی توصیف ساختارهای داده ای متمرکز است که صفات خاصه کلاس را پیاده سازی کرده، الگوریتم هایی که عملیات را پیاده سازی می کنند و پیام هایی که همکاری و ارتباطات اشیا را مقدور می سازند.

الگوهای طراحی به طراح امکان می دهند با یکپارچه سازی جزءهای قابل استفاده مجدد، معماری سیستم را ایجاد کنند. برنامه نویسی شیءگرا مدل طراحی را در یک حوزه قابل اجرا گسترش می دهد. یک زبان برنامه نویسی شیءگرا برای تبدیل کلاس ها، صفات مشخصه، عملیات و پیام ها به شکلی مورد استفاده قرار می گیرد که توسط ماشین قابل اجرا باشد.

مسایل و نکاتی برای تفکر و تعمق بیشتر

۱-۲۲ هرم طراحی OOD تا اندازه ای با هرم طراحی نرم افزارهای سنتی (فصل ۱۳) متفاوت است.

اختلافات و شباهت های این دو هرم را توضیح دهید.

۲-۲۲ تفاوت طراحی OOD و ساخت یافته چیست؟ کدام جنبه ها از این دو شیوه طراحی یکسان

هستند؟

۳-۲۲ پنج معیار را که برای پیمانه ای بودن مؤثر OO در بخش ۲۲-۱-۲ عنوان شد، مرور کنید. با

استفاده از رهیافت طراحی که در اواخر فصل شرح داده شد، چگونگی دستیابی به این پنج معیار را نشان

دهید.

۴-۲۲ با استفاده از مراجع مربوط به UML، یک ارائه یک ساعته برای کلاس خود آماده کنید.

اطمینان حاصل کنید که کلیه قراردادهای مدل سازی تصویری مهم به کار رفته در UML، را نشان داده

اید.

۵-۲۲ یک روش قدیمی تر OOD را که در بخش ۲۲-۱-۳ ارائه شد، انتخاب کرده یک ارائه یک

ساعته برای کلاس خود آماده کنید. اطمینان حاصل کنید که کلیه قراردادهای مدل سازی تصویری مهم را

که نویسندگان پیشنهاد می کنند، نشان داده اید.

۶-۲۲ بحث کنید که چگونه «مورد کاربرد» یا «Use-Case» می تواند به عنوان یک منبع اطلاعات

مهم در طراحی منظور گردد؟

۷-۲۲ درباره یک محیط توسعه GUI تحقیق نموده، نشان دهید چگونه اجزاء محاوره با کاربر در

جهان واقعی پیاده سازی می شود. چه الگوهای طراحی پیشنهاد شده و چگونه به کار می روند؟

۸-۲۲ مدیریت وظایف برای سیستم های OO می تواند بسیار پیچیده باشد. قدری تحقیقات را روی

شیوه های OO برای سیستم های زمان حقیقی (مثلاً [BIH91] یا [DOU99]) به انجام رسانید و

تعیین کنید که چگونه مدیریت وظایف در آن بافت صورت می پذیرد؟

۹-۲۲ توضیح دهید که چگونه جزء مدیریت داده ها در یک محیط توسعه OO پیاده سازی می شود؟

۱۰-۲۲ مقاله ای دو یا سه صفحه ای درباره بانک های اطلاعاتی شیء گرا بنویسید و توضیح دهید که

چگونه باید از آنها برای توسعه جزء مدیریت داده ها استفاده نمود؟

۱۱-۲۲ سه برنامه کاربردی را شرح دهید که ممکن است از الگوی Memento استفاده کنند؟

۱۲-۲۲ سه برنامه کاربردی را شرح دهید که ممکن است از الگوی Singleton استفاده کنند؟

۱۳-۲۲ رهیافت طراحی شیء گرا که در این فصل مورد بحث واقع شد را، در مورد سیستم

PHTRS که در مسئله ۱۲-۱۳ شرح داده شد، به کار ببرید.

۱۴-۲۲ یک بازی ویدئویی را شرح دهید و رهیافت طراحی شیء گرا ارائه شده در این فصل را در مورد

طراحی آن به کار ببرید.

۲۲-۱۵ شما مسئول توسعه یک سیستم پست الکترونیک (E-mail) هستید که بناسست بر یک شبکه PC پیاده سازی شود. این سیستم کاربران را قادر می سازد تا نامه هایی را برای دیگر کاربران ایجاد و به آدرسهای مشخص ارسال نمایند. نامه ها می توانند خوانده شوند یا کپی و نسخه برداری شوند و یا ذخیره و نگهداری گردند و اعمالی نظیر آن. این سیستم پست الکترونیکی از واژه پرداز که هم اکنون موجود است جهت ایجاد نامه ها استفاده می کند. این تعریف را نقطه آغازین بدانید و مجموعه نیازمندیها را با استفاده از آن به دست آورید و تکنیکها و فنون طراحی شی گرا را برای ایجاد یک طراحی سطح بالا جهت سیستم پست الکترونیک به کار ببرید.

۲۲-۱۶ یک جزیره ای کوچک تصمیم دارد که یک سیستم کنترل ترافیک هوایی (ATC) برای تنها فرودگاه خود بسازد. این سیستم به صورت زیر مشخص شده است:

تمام هواپیماهایی که قصد فرود در فرودگاه دارند، دارای فرستنده ای هستند که داده های مربوط به نوع هواپیما و پرواز را در قالب فشرده به ایستگاه زمینی ATC ارسال می کنند. ایستگاه زمینی ATC می تواند از هواپیما اطلاعات خاصی را درخواست نماید. هنگامی که ایستگاه زمینی ATC داده ها را دریافت می کند، از حالت فشرده خارج کرده در بانک اطلاعاتی هواپیما نگهداری می کند. داده های ذخیره شده به صورت گرافیکی در آمده و برای کنترل کننده ترافیک هوایی به نمایش در می آید. صفحه نمایش هر ۱۰ ثانیه یک بار به هنگام می شود. تحلیلی بر تمام اطلاعات صورت می پذیرد تا تعیین شود که آیا «شرایط خطرناک» وجود دارد یا خیر. کنترل کننده ترافیک هوایی می تواند برای هر هواپیمایی بر صفحه نمایش دیده می شود درخواست اطلاعات خاص (از بانک اطلاعاتی) داشته باشد.

با استفاده از طراحی شی گرا یک طراحی برای سیستم ATC ایجاد کنید. برای پیاده سازی آن

تلاش نکنید!

فهرست منابع و مراجع

- [BEN99] Bennett, S., S. McRobb, and R. Farmer, *Object Oriented System Analysis and Design Using UML*, McGraw-Hill, 1999.
- [BIH92] Bihari, T. and P. Gopinath, "Object-Oriented Real-Time Systems: Concepts and Examples," *Computer*, vol. 25, no. 12, December 1992, pp. 25-32.
- [BOO94] Booch, G., *Object-Oriented Analysis and Design*, 2nd ed., Benjamin Cummings, 1994.
- [BOO99] Booch, G., I. Jacobson, J. Rumbaugh, *The Unified Modeling Language User Guide*, Addison-Wesley, 1999.
- [BR091] Brown, A.W., *Object-Oriented Databases*, McGraw-Hill, 1991.
- [BUS96] Buschmann, F., et al., *A System of Patterns: Pattern Oriented System Architecture*, Wiley, 1996.
- [CHA93] De Champeaux, D., D. Lea, and P. Faure, *Object-Oriented System Development*, Addison-Wesley, 1993.
- [COA91] Coad, P. and E. Yourdon, *Object-Oriented Design*, Prentice-Hall, 1991.
- [COX85] Cox, B., "Software ICs and Objective-C," *UnixWorld*, Spring 1985.
- [DAV95] Davis, A., "Object-Oriented Requirements to Object-Oriented Design: An Easy Transition?" *Journal of Systems Software*, vol. 30, 1995, pp. 151-159.
- [DOU99] Douglass, B., *Real-Time UML: Developing Efficient Objects for Embedded Systems*, Addison-Wesley, 1999.
- [FIC92] Fichman, R. and C. Kemerer, "Object-Oriented and Conceptual Design Methodologies," *Computer*, vol. 25, no. 10, October 1992, pp. 22-39.
- [GAM95] Gamma, E., et al., *Design Patterns*, Addison-Wesley, 1995.
- [GOL83] Goldberg, A. and D. Robson, *Smalltalk-80: The Language and Its Implementation*, Addison-Wesley, 1983.
- [JAC92] Jacobson, I., *Object-Oriented Software Engineering*, Addison-Wesley, 1992.
- [JAC99] Jacobson, I., G. Booch, J. Rumbaugh, *Unified Software Development Process*, Addison-Wesley, 1999.
- [MEY90] Meyer, B., *Object-Oriented Software Construction*, 2nd ed., Prentice-Hall, 1988.
- [PRE95] Pree, W., *Design Patterns for Object-Oriented Software Development*, Addison-Wesley, 1995.
- [RUM91] Rumbaugh, J., et al., *Object-Oriented Modeling and Design*, Prentice-Hall, 1991.
- [RUM99] Rumbaugh, J., I. Jacobson, and G. Booch, *The Unified Modeling Language Reference Manual*, Addison-Wesley, 1999.
- [RAO94] Rao, B.A., *Object-Oriented Databases: Technology, Applications and Products*, McGraw-Hill, 1994.
- [TAY92] Taylor, D.A., *Object-Oriented Information Systems*, Wiley, 1992.
- [WIR90] Wirfs-Brock, R., B. Wilkerson, and L. Weiner, *Designing Object-Oriented Software*, Prentice-Hall, 1990.

خواندنیهای دیگر و منابع اطلاعاتی

In addition to the many references in this chapter, books by Gossain and Graham, (*Object Modeling and Design Strategies*, SIGS Books, 1998); Meyer (*Object-Oriented*

Software Construction, 2nd ed., Prentice-Hall, 1997); Reil (*Object-Oriented Design Through Heuristics*, Addison-Wesley, 1996); and Walden and Nerson (*Seamless Object-Oriented Software Architecture: Analysis and Design of Reliable Systems*, Prentice-Hall, 1995) cover OOO in considerable detail. Fowler (*Refactoring: Improving the Design of Existing Code*, Addison-Wesley, 1999) addresses the use of object-oriented techniques to redesign and rebuild old programs to improve their design quality.

Many recent books published on object-oriented design emphasize UML. Those serious about applying UML in their work should acquire [BO099], [RUM99], and [JAC99]. In addition, many of the books referenced in the Further Reading and Information Sources section of Chapter 21 also address design in considerable detail.

The use of design patterns for the development of object-oriented software has important implications for component-based software engineering, reusability in general, and the overall quality of resultant systems. In addition to [BUS96] and [GAM95], many recent books are dedicated to the subject:

Ambler, S.W., *Process Patterns: Building Large-Scale Systems Using Object Technology*, Cambridge University Press, 1999.

Coplien, J.O. and D.C. Schmidt, *Pattern Languages of Program Design*, Addison-Wesley, 1995.

Fowler, M., *Analysis Patterns: Reusable Object Models*, Addison-Wesley, 1996.

Larman, C., *Applying UML and Patterns: An Introduction to Object-Oriented Analysis and Design*, Prentice-Hall, 1997.

Martin, R.C., et al., *Pattern Languages of Program Design 3*, Addison-Wesley, 1997.

Rising, L. and J. Coplien (eds.), *The Pattern's Handbook: Techniques, Strategies, and Applications*, SIGS Books, 1998.

Price, W., *Design Patterns for Object-Oriented Software Development*, Addison-Wesley, 1995.

Vlissides, J., *Pattern Hatching: Design Patterns Applied*, Addison-Wesley, 1998.

Vlissides, J.M., J.O. Coplien, and N. Kerth, *Pattern Languages of Program Design 2*, Addison-Wesley, 1996.

Hundreds of books have been published on object-oriented programming. A sampling of OOP language-specific books follows: C++: Cohoon, J.P., *c++ Program Design: An Introduction to Programming and Object-Oriented*

Design, McGraw Hill, 1998.

Barclay, K. and J. Savage, *Object-Oriented Design with C++*, Prentice-Hall, 1997.

Eiffel: Thomas, P. and R. Weedon, *Object-Oriented Programming in Eiffel*, Addison-Wesley, 1997.

Jezequel, J.M., *Object-Oriented Software Engineering with Eiffel*, Addison-Wesley, 1996.

Java: Coad, P., M. Mayfield, and J. Kern, *Java Design: Building Better Apps and Applets*, 2nd ed., Prentice-Hall, 1998.

Lewis, J. and W. Loftus, *Java Software Solutions: Foundations of Program*, Addison Wesley, 1997.

Smalltalk: Sharp, A., *Smalltalk by Example: The Developer's Guide*, McGraw-Hill, 1997.

lalonge, W.R. and J.R. Pugh, *Programming in Smalltalk*, Prentice-Hall, 1995.

Books that cover OOO topics using two or more OO programming languages provide insight and comparison of language features. Titles include:

Drake, C., *Object-Oriented Programming With c++ and Smalltalk*, Prentice-Hall, 1998.

Joyner, I., *Objects Unencapsulated: Java, Eiffel and C++*, Prentice-Hall, 1999.

Zeigler, B.P., *Objects and Systems: Principled Design with Implementations in C++ and Java*, Springer-Verlag, 1997.

A wide variety of information sources on object-oriented design and related subjects is available on the Internet. An up-to-date list of World Wide Web references that are relevant to OOO can be found at the SEPA Web site:

<http://www.mhhe.com/engcs/compsci/pressman/resources/OOD.mhtml>